

l'instant
publica tres edi-
cions diàries

l'instant

DIARI DE LA NIT

Vegeu al número de dilluns
de l'instant la informació
més completa de la jorna-
da esportiva de diumenge

El Cap del Govern fa pública una nota sobre el discurs pronunciat pel President de la República en els tres Consells darrers

El Govern -diu- ampliarà oportunament aquesta referència

El senyor Lerroux dona compte de la dimissió del senyor Martínez de Velasco

PITA ROMERO CESSARA TAMBE

MADRID, 5. — El senyor Lerroux ha romàs al ministeri de la Guerra des de les deu del matí fins a dos quarts de dues de la tarda. El visitaren els senyors Martínez de Velasco, Orozco i Guerra del Río. Mitjançant la secretaria del senyor Lerroux es feu arribar als periodistes la següent nota:

«En el Consejo de ministros celebrado ayer, terminó S. E. el Presidente de la República la exposición del tema «Tres años de experiencia constitucional» que ha absorbido la atención del Gobierno en tres reuniones consecutivas.

Es ya del dominio público el alcance de la finalidad con que el

Jefe del Estado ha creído oportuno abordar la cuestión. Le han animado a ello, por una parte la circunstancia de haber entrado en la segunda mitad del plazo de su mandato, porque antes el fruto de su experiencia hubiera parecido prematuro, y después, tardío; y por otra parte, la perspectiva relativamente cercana de una posible revisión constitucional, que con distintos puntos de mira se dibuja en la intención de todos o casi todos los sectores políticos, no como prevención, ni siquiera como consejo, sino con título informativo de una relación de hechos que mereciera próximamente una amplia referencia.

El Presidente de la República ha ido destacando con su peculiar

elocuencia y con intachable objetividad, aquellos puntos en que la función de los poderes del Estado y la interpretación de un precepto constitucional aconsejan, en aras de la experiencia, ser tenidos en cuenta para cuando llegue la oportunidad de la tarea revisora, sin que se prejuzgue en lo más mínimo su tendencia ni su resolución.

Siempre señalando el pro y el contra, las ventajas e inconvenientes que la práctica subrayó en la aplicación del Código fundamental, S. E. ha dedicado principalísima atención y ha acertado a darles el singular relieve que les corresponde por su importancia, los siguientes problemas: Autonomía regional, Iglesia, propiedad, Senado, destitución de Poderes, presupuestos y Tribunal de Garantías.

Se comprenderá fácilmente que el tema general ofrece demasiadas honduras y complejidad bastantes para justificar que el Gobierno medite y deliberé antes de formar su juicio. Es su propósito, ya que queda dicho, ampliar oportunamente esta referencia. Por hoy se limita al anticipo de su primera impresión y a consignar la complacencia con que el Consejo ha oído la oración del Jefe del Estado, infundada desde el principio al fin del espíritu patriótico y de las altas dotes que son públicamente reconocidas en la primera autoridad de la República.

A dos cuartos de dues de la tarda abandonà el senyor Lerroux el ministeri de la Guerra i, contestant a preguntes dels periodistes, digué que dintre pocs dies facilitarà la nota ampliadora de la que acabava de donar sobre els discursos del Cap de l'Estat, però abans havia

LA FILLA DE RASPUTIN

Maria Rasputin, que ara fa de domadora de feres en un circ de Londres, al costat d'un dels seus grans elefants

de reconstruir aquests discursos el seu propi autor.

I ja no tinc res més per dir-vos—afegí—. Més ben dit, si he estat a visitar-me el senyor Martínez de Velasco, el qual m'ha expressat el seu desig d'abandonar el Ministeri, i deixar el senyor Cid al Ministeri d'Obreres Públiques, com a representant del partit agrari.

El senyor Martínez de Velasco estima que ja han passat les circumstàncies que obligaren a nomenar ministres sense cartera en el Govern, i jo no l'he pogut convèncer del contrari.

«Cessarà també el senyor Pita Romero com a ministre sense cartera»—se li preguntà.

«Crec que si cessa l'un ha de cessar l'altre. A més, ja no existeix cap pla entre l'acta de diputat del senyor Pita Romero i el seu càrrec d'ambaixador extraordinari d'Espanya prop de la Santa Seu».

L'emoció dels Reis Màgics en els pobles de Catalunya

L'Adoració dels Reis en la pintura i l'escultura del segle IV

L'ART DE CATALUNYA. PINTURES MURALS, RETAULES GOTICS I DIBUIXOS FOLKLORICS

Records d'infantesa. — Les sabates al balcó. — Costums de diverses comarques

ELS ARTISTES DE L'EPIFANIA

per Miquel Capdevila

L'Adoració dels Reis Màgics ha donat lloc a una festa molt suggestiva, especialment per a les imaginacions infantils, que hi veuen semblança de propi, fins al punt que sembla el dia benaurat de la infantesa.

Per una coincidència singular, aquesta suggestió que avui exerceix la diada dels Reis Màgics en les imaginacions infantils va exercir-la també en la infantesa del Cristianisme, ja que els més antics monuments d'Art cristià es refereixen a l'Adoració dels Reis Màgics.

Tal vegada és una senzilla casualitat, però el fet és que a les Catacumbes de Domitilla, a Roma, hi ha una pintura mural força ben conservada i al Museu del Laterà subsisteix una tapa de sepulcre motllurada amb finor, que representen l'Epifania i són probablement les més antigues del seu gènere respectiu, car totes dues pertanyen al segle IV.

Era natural que un fet com l'Adoració dels Reis Màgics fos solemnitzat en el culte de l'Església. Al segle IV la commemoració prengué el caràcter de festa religiosa i aviat s'estengué per tot l'Occident del món cristià per a passar, després, a l'Orient.

A Catalunya fou celebrada molt aviat i la pintura de la nostra Església mitjana és rica en Adoracions dels Reis. L'església de Sant Martí de Fonollar, al Rosselló, ofereix un fris que representa la història de la Mare de Déu amb l'Anunciació, el Neixement, l'Adoració dels Reis.

Per cert que les figures dels Reis són molt semblants per llur ornató al fresc de les Catacumbes. Aquest fris és de la segona meitat del segle XII i, probablement, està influït per les miniatures del Comentari de Beatus a l'Apocalipsi.

Igualment han arribat fins a nosaltres la pintura mural de Santa Maria de Tahull, també de mitjan segle XII, la de Santa Maria de Barbat, posterior d'un segle, com diversos retaules gòtics que ofereixen

fred que hauria pogut travessar la roba pobríssima, però que no era capaç d'endronar el cor enervorint per l'entusiasme ni la pensament enardida per la fe, obrim el balcó i deixàvem, entre les fustes mig

«L'Adoració dels Reis», retaula d'autor desconegut, que és conservat al Museu d'Art de Barcelona

xen la magnificència que demana una bona plasmació del misteri de l'Epifania.

Els Museus de Catalunya, especialment els de Barcelona, i les esglésies de totes les contrades posseeixen belles obres d'art dedicades a l'Adoració dels Reis. Algunes són de pintors famosos com Jaume Huguet, l'autor del retaula del Conestable, en el qual els Reis, abillats amb la sumptuosa magnificència oriental, presenten l'or, l'encens i la mirra en receptacles de finíssima orfèria catalana. Altres són anònims, com la ingènua obra mestra del segle XV que posseeix el Museu de Barcelona, barrejada amb una tendència a l'infantilisme i a la riquesa, d'emoció i popularitat.

Igualment ha seguit pròdig el nostre Art en plasmacions de l'Epifania durant els segles posteriors, especialment els dibuixos de les aques dels gravats al boix que ens embadalixen per llur mestria i per llur gràcia. De la mateixa manera que la festivitat de l'Epifania ha determinat una bona florida en les arts catalanes ha influït notablement en els costums del poble de tota Catalunya.

Co que a l'Anglaterra és la figura llegendària de Sant Claus que reparteix joguines als nens, en algunes regions de la França el Père Noel que les penja a un arbre i en altre el Père Chalun que les treu d'un sac, a Catalunya pren una figura extraordinàriament embellida.

La llegenda que aroma de poesia la infantesa dels nens catalans, diu que els Reis que van seguint l'Estel miraculós per arribar a Betlem on adoran el Nen diví, travessen els nostres carrers al pas cadencios dels camells exòtics, carregats de prestigi... i d'ofrenes per als nens que saben demanar-les.

Nimbat amb l'aureola del record dolçíssim, conservem en el nostre museu Mnemos el quadre viscut de la diada dels Reis.

Abans d'anar a dormir, la vigília feiem la nostra petició als Reis: posàvem la sabateta al balcó.

Ens descalçàvem a la vora de llar que espetegava pollicrona i vivent, a cada braceda de serments o ramassa d'olivera sense estalvi, perquè la nit s'havia. Treiem amu la punta dels «ferros» el fang que havíem recollit corrent pel Camí de la Font, anant i venint de l'estació per a veure passar els trens —aquells trens miserables de línia secundària que ens semblaven l'apoteosi del nomadisme, la invitació al viatge més suggestiva i més sumptuosa que no pas el Tren Bloc, l'Express de la Costa Blava, o els «Diretíssims» italians, que, després, han emmetzinat de llunyanyia la meua ànima viatgera aixalada per la nostra absurda organització social. Les buidàvem de la palla que ens protegia els peus de les fredors i de la humitat del nostre país fangós, xop d'aigua i embolicat de boires.

I a peu de mitja, sense por al fred que hauria pogut travessar la roba pobríssima, però que no era capaç d'endronar el cor enervorint per l'entusiasme ni la pensament enardida per la fe, obrim el balcó i deixàvem, entre les fustes mig

corrades, les sabatetes que els Reis Màgics havien d'omplir amb les coses destinades als nens que feien bonat.

I no solament hi posàvem les nostres sabatetes minúscules comprades a la Fira d'Arbeca, sense altra mesura que el tros de serment equiparat a la penada impresa a la cendra de la llar, sinó les sabates del pare, aquelles enormes sabates de fileres de claus lluntes que penjaven com alforges al coll dels qui tornaven de fira, i ens donaven als qui sortíem a esperar-los una sensació de món desconegut perquè venien de fora vila.

Tota la nit somiàvem en els Reis Màgics que venien d'enllà, camí de Betlem, amb els ulls fets en l'estel guaiador, però que s'aturaven al nostre carrer i ens omplien les sabates de figures, d'anous,

La nina de vori amb braços i cames mobils, trobada uns anys enrera a les excavacions practicades en terrenys de la Fàbrica de Tabacs de Catalunya

de pomes, de torrons i d'alguna altra llaminadura, així com d'un xulet, d'un cavall de cartó, d'una baldufa, d'una pilota o d'alguna altra joguina matussera que durarien poc a les nostres mans àvids i destructores.

Estel dels Reis Màgics que brillava en la nit de boira i omplies de confort una casa esbarrancada i feles venturosa una infantesa misèra, per què ja no llumines la llunyania del cel foc, ara que el cor s'arruaixen en la temensa desorientada i la pensa tronolla a les empenes de les lluites pel camí negre on la gran derrota ens espera al revol més inapinat!

Però la felicitat gaudida no s'ha esvaït del tot i de les il·lusions abrindades en l'edat primera res-

(Segueix a la pàgina 2)

EL MINISTRE FRANCES D'AFERS ESTRANGERS A ROMA

El Duce ha conferenciat llargament amb M. Laval aquest matí

ROMA, 5. — El comte Senni, cap del protocol, i M. de Chambrun, ambaixador francès a Roma, anaren a cercar el senyor Laval a l'Hotel.

La comitiva, composta per quatre cotxes, es dirigí al palau de Venècia, on arribaren a les deu en punt.

El senyor Laval i Mussolini, sos-

Paral·lelament a aquesta entrevista, els funcionaris del Quai d'Orsay al palau Chigi, examinaren, amb el senyor Suvitch, les qüestions colonials que han de resoldre en les converses a Roma.

Els ministres d'Àustria i Polònia, i l'ambaixador de Polònia, han estat rebuts successivament al palau Chigi. — Fabra.

LES CONVERSES ENTRE MUSSOLINI I LAVAL CONTINUARAN ENCARA DEMÀ

ROMA, 5. — L'enviat especial de l'Agència Havas a Roma anuncia que en l'entrevista sostinguda entre els senyors Laval i Mussolini, aquest matí, al palau de Venècia, en presència de Suvitch, s'ha tractat de tots els problemes diplomàtics europeus, però sobretot d'una manera general.

Les converses continuaran a la tarda i demà d'una manera més precisa. Hom espera que demà a la tarda hauran arribat a un acord.

No es publicarà el text íntegre de les converses sobre l'estabilitat central europea, fins després de l'adhesió dels interessats directament, independentment de les decisions que prendran Polònia i Hongria sobre l'acord. Solament es publicarà un comunicat que alt per alt donarà a conèixer el camí que seguiran Itàlia i França després de l'acord. Això estarà fonamentat en la comprensió mútua dels interessos d'ambdós països i en els interessos col·lectius d'Europa. — Fabra.

SIR JOHN SIMON TRAMET A MUSSOLINI I LAVAL EL DISEG DEL MILLOR EXIT DE LES NEGOCIACIONS EN CURS

LONDRES, 5. — Sir John Simon ha encarregat a l'ambaixador d'Anglaterra a Roma, Sir John Simon, que li faci arribar a Mussolini i Laval el disseny del millor exit de les negociacions en curs.

(Segueix a la pàgina 2)

Laval

tingueren una entrevista que durà prop de dues hores.

M. Laval marxà a les dotze cap al Quirinal, on fou rebut pel rei. — Fabra.

El rei d'Itàlia ha rebut en audiència el ministre francès

ROMA, 5. — L'audiència que el rei ha celebrat amb el senyor Laval, ha durat mitja hora.

DESPRES DEL DESASTRE

Què ha de fer Catalunya?

El que diu Antoni Rovira i Virgili

per Irene Polo

EL REGIM TRANSITORI

«El règim transitori que s'ha establert a Catalunya, només té una circumstància atenuant: que encara podria ésser pitjor. No molt, tanmateix... Es tracta de la supressió de l'autonomia parcial que teníem, tot conservant una part del mecanisme orgànic de l'Estatut.

Des del moment que els organismes de la Generalitat estan dirigits per homes que no tenen la representació del nostre poble atorgada democràticament, tota autonomia catalana s'oclipa. I el català pot ésser molt llarg.

Es passa de l'autonomia política a una descentralització administrativa. I encara aquesta està minvada per la tornada al Govern de Madrid d'importantes funcions que la Generalitat exercia.

Heus les act:

L'ESTRUCTURACIÓ DELS PARTITS

No veig que hi hagi d'haver grans novetats. Més que modificar els partits i els idearis que en general ja estan bé—cal modificar el viciós funcionament intern d'alguns partits i rectificar, a la llum de les crues experiències, algunes orientacions equivocades.

El problema dels partits catalans presenta avui el màxim interès — potser les màximes dificultats — en el camp obrer.

L'ORIENTACIÓ DE LA POLITICA CATALANISTA

La política catalanista ha d'orientar-se, dins la nostra terra, en

un sentit plenament nacional i ha de preocupar-se primordialment del problema de la major catalanització de Catalunya. Que hi hagi els partits que és vulgui, però que siguin tots nacionalment catalans i espiritualment catalanistes.

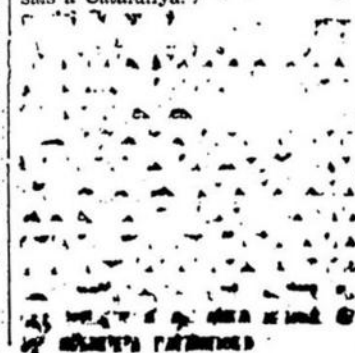
L'ACTIVITAT DAVANT LA POLITICA GENERAL ESPANYOLA

La primera condició de la cordialitat entre partits catalans i partits generals espanyols és que aquests respectin les nostres reivindicacions, encara que no les

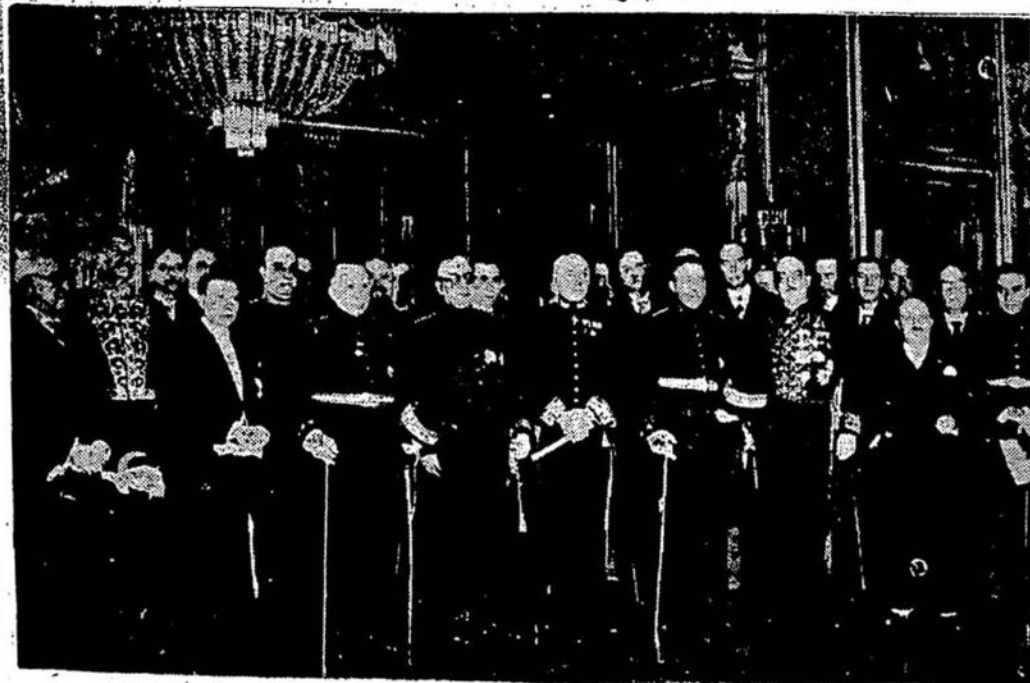

Rovira i Virgili, per Ferran Callicó

comparteixin ideològicament. Després, cal que els dirigents dels partits espanyols no insistixin a donar vida artificial a llurs sucursals a Catalunya.

LA RECEPCIÓ D'AQUEST MATI

Recepció del Cap Consell, celebrada aquest matí a la Divisió militar amb motiu de l'entrada d'any

l'Instant

DIARI INDEPENDENT
Redacció i Administració: Rambla de Catalunya, 2 i 4, primer. Telèfon 24200.

Anunci: Radio Associació de Catalunya, Rambla dels Estudis, 8, principal.—Telèfon 20751.

Impremta: Ferlandina, 9.—Telèfon 15110 i 15131.

Subscripció mensual a tot Catalunya . . . 250 Ptes.
Subscripció trimestral . . . 750 "

— FORN DE SANT JAUME Neules i Bloc-Nata. Es pot trobar que lligui millor?

LAVAL A ROMA

(Ve de la primera pàgina)

glaterra a Roma, que transmet als senyors Mussolini i Laval els seus fermes desigs que les negociacions que es prossegueixen a Roma tinguin un èxit feliç.

Ateu que "acor" serà un feliç auguri per a un acord europeu més ampli que podria realitzar-se durant aquest any, començant sota tan favorables auspici.—Fabra.

DESPRES DE LA REUNIO FRANCO-ITALIANA EL CANCELLER D'ÀUSTRIA ANIRA A PARÍS ACOMPANYAT DEL MINISTRE D'AFERS ESTRANGERS

VIENA, 5. — Als circolo austríacs ben informats s'assegura que el canceller Schuschnigg i el ministre de Negociis Estrangers senyor Berger-Walteng, «reueuen, acabades les negociacions franco-italianes, un viatge en comú a París en data no fixada encara.

També s'assegura que s'han examinat les possibilitats d'un viatge a Londres.—Fabra.

Els qui visiten el Delegat de l'Estat senyor Carreres Pons

Aquest migdia, el Delegat de l'Estat senyor Carreres Pons, no ha rebut els periodistes.

El seu secretari els ha anunciat que havien visitat el senyor Carreres el secretari de la Fira de Mostres, el senyor Bosc i Catarineu i el Consol d'Àustria.

Aquest matí, l'auditor de guerra senyor Ferrer, en rebre els periodistes els ha fet les següents manifestacions:

Al Registre de la Propietat no hi consta cap finca inscrita a nom de cap dels ex-consellers de la Generalitat

Al jutjat núm. 4 es reben oficials dels registre de la propietat de Barcelona, segons els quals els ex-consellers de la Generalitat no tenen béns en immobles registrats en aquelles oficines.

El jutjat s'ha dirigit als pobles de les naturaleses respectives dels processos perquè diguin si allí tenen béns.

L'emoció dels Reis Màgics

(Ve de la primera pàgina)
ta quelcom al fons de l'ànima, com al cap trascolat i buda de brasa s'ura la sentor del vi que tu fermenta en els dies de la plada embriagadora.

Anticament els infants prenen una part més activa que ara en la Festa dels Reis i no es limitaven a esperar que passessin i omplissin de lleminadures i joguines les sabates posades al balcó.

Sortien del poble i anaven a esperar-los amb el cor trèmul i els Reis arribaven—al meu poble del camí de Lleida—encarnats en alguns veïns de bon humor.

Jo no he aconseguit aquests temps, però sí el refluxe, car encara els vells del poble ens convidaven a esperar els Reis amb la camisa mullada i una canya verda a la mà.

L'acceptació no era possible, car l'hivern no és temps de canyes verdes ni de mullar-se la camisa, i per això ens podien assegurar l'endemà que els Reis havien passat i havien omplert les sabates del balcó.

Ens ho haguessin dit a l'estiu que els canyars de les cèquies brandaven al ventjol mariner i omplien la femosa de remoreigs suaus, mentre nosaltres ens esquinçàvem la camisa enfilar-nos per les freixes posaven xops «fent basses» als per i els oms per afollar-nos i ens fills i desguassos.

Alguns pobles de la Segarra i de l'Urgell han conservat fins fa poc el costum que els nens s'vestissin de Reis i anessin a recollir coses per les cases de parents i amics.

Canaven i ballaven com ho testifiquen els següents versos, encara vius, en part, a la meua memòria.

Tipus de nines modernes

per haver-los sentit reditar als vells del meu poble:

«Aquí vénen els tres Reis, amb gran pompa i gran gala. Si no ens deu del que menguem tirem els plats sota la taula. Aquí ve el rei petit, ben calcat i ben vestit: per un tall de botifarra ballarà tota la nit. Aquí ve el rei mitjà que n'és fill de la Cardosa que ha llevat la cresta al gall amb l'espasa rabiosa. Les campanes són enlaire i el rellotge n'està al fi: allarguem les mans, senyora, que els tres reis ja són aquí!»

A la Costa de Llevant creien que els reis venien de «la mar» i els nens els esperaven «fent sogall». A la Poble de Llílet organitzaven la savallada dels Reis: a Valls les noies, amb cistells preparats, en-

valien les cases, decidides, exigents, tot cantant:
Bona casa, bona casa,
bona casa i bon tió,
a tots els d'aquesta casa
un bon any que Déu els dó.

El nen de Vic posen al balcó uns els sabatets i altres una safata per a rebre els torrons i les fruites i llaminadures.

Una nina de les que ara estan de moda

neules, joguines per a formar el Pessebre i objectes de roba. Al costat hi posen un plat amb garrofes i ordi i una plata amb aigua per als camells.

Aquesta afegida és també acostumada en altres llocs de Catalunya.

Modernament ha caigut en desús el costum de posar les sabates al balcó. Els nens les substitueixen per una lletra adreçada als Reis en la qual expliquen les coses que volen.

Molts industrials de les ciutats, especialment els de Barcelona, s'han constituït en carterers «els Reis

Hay muchos puntos de coincidencia en lo que ha dicho el señor Alcalá Zamora con la orientación política de los hombres que están hoy gobernando y de algunos de los que esperan gobernar. Desde luego, el discurso ha complacido más a las

silica de Santa Maria la Major, de Benozzo Gozzoli al Palau que a Florencia, es consideren els més d'ells destitució d'«l'últim» els florentins que ja tenien els ulls plens de meravelles artístiques de tota mena.

Els nens del «reial Anglès de Fiesole, Bonifacio, Veneziano, Botticelli, Perugino, Tintoretto, Giorgione, Palma Vecchio, Massaccio, Gentile da Fabriano, Ghirlandajo, Sodoma, Vincenzo, Foppa, Naldini, Durer, Mateo Schiessler, Breughel, Van Eyck, Jeroni Bosch, Geertgen Tot Sint Jans, Nans Mullicher, Dirk Bouts, Shapner, Mister Franeke, Burne Jones, James Tissot, i no cal dir els de casa, com el Batle del Museu episcopal de Tarragona, i els esmentats al comentari d'aquest article, formen una teoria lluminosa i emotiva que enriqueix l'ànima amb les seves múltiples interpretacions del misteri de l'Epifania o Adoració dels Reis Màgics.

Però cap obra mestra m'ha pogut donar la suggestió mefàble de la rondalla descosida que m'embaïlla mentre em preparava per a dur les sabates al balcó, allà en les llunyanes de la infància en un poble fred, boirós, enfosquit... però que era el meu voble.

Els diaris barcelonins d'avui

Els últims Consells de Ministres Els emigrats del catalanisme

El corresponia a Maurín de «La Vanguardia», dona la següent impressió dels últims Consells de ministres:

«Todo el interés político gira en torno del discurso que el presidente de la República ha pronunciado, en tres etapas, ante el Consejo de Ministros. Hay verdadera ansiedad por conocer la versión oficial de ese discurso, donde el jefe del Estado ha puesto los frutos de su experiencia de tres años y de largos y patrióticos meditaciones.

Quando se conozca el texto autorizado, se dará franca salida a los comentarios, que hierven ya en el descomunal caldero político que es Madrid, aunque no se sabe hasta qué punto tolerará la censura esas expansiones.

El discurso del presidente es ya conocido por referencias. Nunca faltan ministros indiscretos que se confían a quien más pronto puede traspasarlos, que son los periodistas. Hace pocos días, y precisamente con motivo del discurso presidencial, se lamentaba el señor Lerroux de tener ministros demasiado garlanchines. El caso es que lo dicho por su excelencia en los tres consejos celebrados estos días políticos y Redacciones de los periódicos.

El presidente ha expuesto sus puntos de vista sobre la revisión constitucional, que la mayoría de los constitucionales estiman necesaria, incluso algunos de la izquierda. Es de creer que lo habrá hecho serenamente, objetivamente, recogiendo sus observaciones de tres años de experiencia y con el deseo de contribuir, desde su elevada posición, tan distante de los partidos en pugna, a consolidar el régimen.

Hay muchos puntos de coincidencia en lo que ha dicho el señor Alcalá Zamora con la orientación política de los hombres que están hoy gobernando y de algunos de los que esperan gobernar. Desde luego, el discurso ha complacido más a las

silica de Santa Maria la Major, de Benozzo Gozzoli al Palau que a Florencia, es consideren els més d'ells destitució d'«l'últim» els florentins que ja tenien els ulls plens de meravelles artístiques de tota mena.

Els nens del «reial Anglès de Fiesole, Bonifacio, Veneziano, Botticelli, Perugino, Tintoretto, Giorgione, Palma Vecchio, Massaccio, Gentile da Fabriano, Ghirlandajo, Sodoma, Vincenzo, Foppa, Naldini, Durer, Mateo Schiessler, Breughel, Van Eyck, Jeroni Bosch, Geertgen Tot Sint Jans, Nans Mullicher, Dirk Bouts, Shapner, Mister Franeke, Burne Jones, James Tissot, i no cal dir els de casa, com el Batle del Museu episcopal de Tarragona, i els esmentats al comentari d'aquest article, formen una teoria lluminosa i emotiva que enriqueix l'ànima amb les seves múltiples interpretacions del misteri de l'Epifania o Adoració dels Reis Màgics.

Però cap obra mestra m'ha pogut donar la suggestió mefàble de la rondalla descosida que m'embaïlla mentre em preparava per a dur les sabates al balcó, allà en les llunyanes de la infància en un poble fred, boirós, enfosquit... però que era el meu voble.

(1) Recollits a Cervera pel director de l'Ardu Municipal de Barcelona senyor Duran i Santpere.

derechas que a las izquierdas, aunque políticos de un lado y del otro están discutiendo la oportunidad y la conveniencia del discurso presidencial, sólo por esto: por la jerarquía de quien lo ha pronunciado.

El Gobierno, en una de sus próximas reuniones, estudiará lo que ha oído de labios del presidente, que abarca los siguientes puntos constitucionales: autonomías regionales, relaciones de la Iglesia y el Estado, atribuciones del presidente de la República y el Gobierno, derecho de la propiedad, Senado, presupuestos y Tribunal de Garantías.

Preocupa al señor Lerroux en estos momentos la reorganización del Ministerio, que ha dejado para la semana próxima. No será, parece, muy profunda. Se ha dicho que el señor Gil Robles era partidario de formar un Gabinete de personalidades, ofreciendo para ello su colaboración personal. Pero el caudillo radical opina que cuantas menos remodelaciones se hagan será mejor. De sea que el nuevo Gobierno se diferencie poco, en su estructura, del actual y que la proporción de fuerzas políticas representadas sea aproximadamente la misma de ahora. Podría ser que cambiaran en manos algunas carteras: pero ello no implicaría la salida del Gobierno de sus titulares, pues se trasladarían de unas a otras, buscando un mayor encaje de sus ministerios con las especializaciones respectivas.

«La Publicitat», en un artículo titulado «Els emigrats del catalanisme», diu:

«Políticament, la confusió i la incertidumbre creixen cada dia; els qui envien furiosos contra el Parlament català perquè legisla segons un criteri que reputaven monarquísticament parcial, han d'ajupir-se davant una llei del Parlament de la República que, en alguns aspectes, els deixa en pitjor situació. Les compensacions que es prometen per les males estones passades, no surten per enlloc, i, desenganyats del seu desengany, comencen de reconciliar-se amb aquell catalanisme que havien repudiat amb desdeny. En molts d'ells les abominacions passades es van convertir en excuses i justificacions: qui semblava que havia tallat en sec tots els lligams que l'unien amb el seu passat ideològic i polític, aprofita totes les ocasions per lligar caps. Fet i fet, es diuen, el catalanisme és una realitat incoercible i potser els qui més han treballat i treballen perquè s'enrobestuixi i augmenti no som pas els catalans.

No cal ésser gaire sagac per a recollir aquesta reacció. No som nosaltres que la registrem; els enemics més constants del catalanisme ja l'han denunciada. A nosaltres no ens sorprèn i fins l'havien anunciada i tot. Tenim una fe absoluta en els nostres adversaris i sabem que com més es voldrien desmuntar de Catalunya, més embolicats s'hi trobarien. La llei que fixa el règim transitori que ha de regular la nostra vida mentre l'autonomia serà congelada, ja ha estat promulgada; falta la designació oficial de la persona destinada a ocupar el càrrec de governador general. La designació definitiva no haurà anat franca de vicissituds. L'obsessió de voler arrelar partits no catalans a Catalunya ha fet cometre molts errors, tants com el llegit d'infundar-se una part del cens per part dels que hi volen estendre els seus dominis.

No res tan efectiu com aquesta

sollicitud per fer-nos sentir el pes que Catalunya fa en la política general espanyola; però no res tan eficaç també per a enrobustir la consciència catalanista. Tot fa creure que ben aviat entrarem en una nova etapa dintre la història política local; els òrgans avui paralitzats de la màquina autonòmica seran posats en funció amb totes les precaucions. Si algú d'aquí o de fora d'aquí pensava aprofitar-se d'aquests òrgans per a consumir la davastació espiritual de Catalunya, s'equivoca. Els emigrats del catalanisme tornen; l'experiència d'aquesta deserció infructuosa no els haurà estat inútil. Per la nostra banda, catalanistes que mai no hem estat víctimes de cap frons partidista, voldríem que els homes que hauran de regir-nos tinguessin la fortuna de l'encert, i la millor fortuna per a ells i per a tots nosaltres seria que sabessin governar com a republicans i com a catalanistes.

«El Matí» ocupa també de la projectada reforma constitucional, i diu:

«Arran mateix d'haver estat promulgada l'actual Constitució, nosaltres proclamàrem la necessitat que tots els catòlics del nostre país, sense distinció de partits ni de cicles, ajuntéssim els nostres esforços fins a aconseguir que fossin abolits o radicalment reformats alguns dels articles d'aquella llei bàsica de la República. Diverges vegades, d'aleshores ençà, ens hem referit a aquesta qüestió importantíssima i en tota avinentesa hem refermat la nostra vehement aspiració reformista. Ara, però, aquesta tema de la reforma constitucional ha pres sobradament un caràcter de viva actualitat. Naturalment que, per a nosaltres, d'actual ho és sempre i ho serà mentre no pervinguem a veure el nostre desig plenament realitzat. Però és el cas que, en entrar en el present any, a les acaballes del qual —el 10 de desembre— terminaran els primers quatre anys de vigència de la Constitució, el problema del revisionisme o reformisme constitucional ha estat abordat per les més elevades personalitats polítiques i els òrgans d'opinió de diferents matisos li han fet lloc damunt llurs pàgines.

Ja hi ha hagut qui, de l'any present, n'ha dit l'any de la reforma constitucional. Naturalment que això no vol dir que aquesta reforma hagi d'ésser efectuada abans que aquest any fineli. Però significa, evidentment, que, d'aquí a desembre, cal emprendre els treballs preparatoris perquè la reforma pugui ésser portada oportunament a terme amb tota l'amplitud i profunditat que calgui. Per un concepte o altre, és innegable que avui dia, després de l'experiència feta, són molt nombrosos els elements —alguns d'alta qualitat— que creuen en la conveniència d'introduir: tals o tals reformes en la llei fonamental de l'Estat. A nosaltres, com a catòlics, allò que ens interessa bandejar de la Constitució és tot el que conté de laïcista, de sectari, d'intolerant, d'incompatible amb la nostra fe de coherència i perseguidor de tota manifestació de la nostra religiositat, de despotisme autòcrata de la llibertat de les consciències.

Està ja qualificada la causa seguida contra els rabassaires detinguts i processats

La causa contra els rabassaires que es trobava en estudi dels fiscals, ja està qualificada. N'ha estat lliurat un extracte a l'auditor de guerra, perquè la conegui.

L'atrancament que ahir va denunciar un comerciant d'Andorra és imaginari

Amb motiu de l'atrancament que ahir passada denuncià haver anat víctima el comerciant d'Andorra senyor Domènec Fekze Montañez, el cap superior de Policia veient que no es descobrien aquests atrancaments pel seus subalterns, prengué personalment el servei i volgué interrogar al perjudicat.

A les quatre de la matinada, després d'un intens interrogatori i d'haver registrat les robes del qui es deia atrancat, pogué demostrar-se i confessar l'andorrà, que el diner se l'havien guanyat al Frontó Principal Palace, i a l'efecte portava els bitllets del dit frontó.

A la Comandància militar es celebra una recepció amb motiu de l'Any Nou

Aquest matí, a la caserna de la Quarta Divisió, ha tingut lloc la recepció diplomàtica, amb motiu de l'any nou.

El general Batet, acompanyat del seu estat major, i el President de la Generalitat i l'alcalde, ocupà el saló de recepcions. Desfilaren tots els consells acreditats a Barcelona, que l'han complimentat. La recepció fou molt senzilla, i ha durat escassament mitja hora.

Les causes que han estat sobresegudes i les que han estat elevades a plenari

Han estat sobresegudes les causes contra Joaquim Sánchez, la del poble de Cerdà del Ter i la de Tomàs Camaderes Ricart.

S'han elevat a plenari les causes contra Joan Quintana i un altre, pels successos de La Roca, de Josep Cerdan, Francesc González i un altre; Joaquim Muñoz i d'altres; Joan Mayer Gil, Antoni Masip, Enric García i d'altres; i Antoni Zarcano, per robatori.

L'auditor s'ha inhibit a favor de la jurisdicció ordinària en la causa contra Diego López Linares.

Han estat aprovades les sentències dictades pels Consells de guerra següents contra Vicenç Miriana i d'altres per haver robat manies d'una caserna, i ha passat al fiscal la sentència per a l'aplicació de l'indult, en el qual es troben començats els condemnats, de Florià Viladrich i la d'absolució contra Jaume García Brigo.

S'ha autoritzat el vist i fallat contra Jaume Fontolara i d'altres, i la de Gregori Navarro Mur.

Aquest número de l'Instant ha estat passat per la censura

radio

PROGRAMES • INFORMACIONS

RADIO ASSOCIACIO DE CATALUNYA

(Programes des de les 20 de demà fins a les 20 de demà passat)

E.A.J.-15 BARCELONA
1022 kc/s 3 kw. 293.5 m.

EMISSIO DE LA NIT

DEMA

20'00. — CONCERT PER L'ORQUESTRA RADIO ASSOCIACIO DE CATALUNYA. «L'italiana un Alger, obertura (Rossini), «Minuet en mi bemoll (Haydn), «Melodia (Rubinstein), «Les Alegres comares de Windsor, obertura (Nicola).

20'30. — RECITAL DE LIEDER per la cantant Carme Gombau: «Heidi, Fauré, «Serenata», Strauss, «Les aranyes», J. Lamote de Grignon, «Abrils, Toldrà, «Cantares», Turina, «El Majo Discret», Granados, «CONCERT ORQUESTRAL DEDICAT ALS INFANTS. Direcció i comentaris: Yonel S. Patin. Retransmissió a les emissores E. A. J.-33 RADIO TARRAGONA, E. A. J.-38 RADIO GIRONA i E. A. J.-42 RADIO LLEIDA.

«Simfonia dels nens», Haydn, (Simfonia per a instruments de corda, piano i instruments infantils).

a) Allegro, b) Minuet, c) Allegro. Allegro moderato. Allegro presto. «El Carnaval dels animals», Saint Saëns.

(Gran fantasia zoològica).

1) Introducció i marxa reial del lleó.

2) Allines i galls.

3) Homages (animals lleugers): Tortugues.

4) L'elefant.

5) Cangura.

6) Aquari.

7) Personatges d'orelles llargues.

8) El cucut al fons del bosc.

9) Ocellada.

10) Pianistes.

11) Fossils.

12) El cigne.

13) Final.

(Pianistes: Pere Valliberà i Joaquim Vilari, Violí I: Eudard Eoquet, Violí II: Rafael Ferrer, Violoncel·la: Josep Julià, Violoncel·la: Enric Bullich, Contrabaix: Salvador Prior, Flauta: Josep Claveria, Clarinet: Joan Rius, Percussió: Enric Esteve i Agustí Bru).

«Jocs d'infants» (Julio Bizet).

a) Marxa. Tambor i trompeta.

b) Cancó de bressol. La nina.

c) Impromptu. La baldufa.

d) Duet. Petit marit, petita muller.

e) Galop. El ball.

22'00. — HORA EXACTA.

22'30. — HORA EXACTA.

BRA, per Isabel Martí Collin (pianista), Joan Llobell (violí) i Gabriel Rodó (violoncel).

«Trio núm. 10», Haydn.

a) Andante moderato, b) Andante, c) Rondo.

LES EMISSORES ESTRANGERES

(Programes des de les 20 de demà fins a les 20 de demà passat)

E.A.J.-33 TARRAGONA
1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

EMISSIO DE NIT

20'00. — Senyals horàries pel carilló.

20'05. — Sardana.

20'10. — MÚSICA VARIADA en discos.

21'00. — Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Radio Associació de Catalunya», del CONCERT ORQUESTRAL DEDICAT ALS INFANTS. Direcció i comentaris: Yonel S. Patin.

22'00. — FI de la retransmissió.

DEMA PASSAT

EMISSIO DE MIGDIA

13'00. — Senyals horàries pel carilló.

13'05. — TEMES UTILS PER A LA LLAR, a càrrec de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona.

13'10. — MÚSICA EN DISCOS.

13'15. — HORA EXACTA.

13'20. — MÚSICA EN DISCOS.

15'00. — FI de la retransmissió.

E.A.J.-38 GIRONA
1500 kc/s. 200 w. 200 m.

EMISSIO DE NIT

20'00. — Senyals horàries pel carilló.

20'05. — MÚSICA VARIADA en discos.

21'00. — HORA EXACTA. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Radio Associació de Catalunya», del CONCERT ORQUESTRAL DEDICAT ALS INFANTS. Direcció i comentaris: Yonel S. Patin.

22'00. — FI de la retransmissió.

DEMA PASSAT

EMISSIO DE MIGDIA

13'00. — Senyals horàries pel carilló.

13'05. — TEMES UTILS PER A LA LLAR, a càrrec de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona.

13'10. — MÚSICA EN DISCOS.

13'15. — HORA EXACTA.

13'20. — MÚSICA EN DISCOS.

15'00. — FI de la retransmissió.

E.A.J.-42 LLEIDA
1492 kc/s. 200 w. 201.1 m.

EMISSIO DE NIT

20'00. — Senyals horàries pel carilló.

20'05. — MÚSICA VARIADA en discos.

21'00. — HORA EXACTA. Retransmissió des de l'emissora E. A. J.-15 «Radio Associació de Catalunya», del CONCERT ORQUESTRAL DEDICAT ALS INFANTS. Direcció i comentaris: Yonel S. Patin.

22'00. — FI de la retransmissió.

DEMA PASSAT

EMISSIO DE MIGDIA

13'00. — Senyals horàries pel carilló.

13'05. — TEMES UTILS PER A LA LLAR, a càrrec de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona.

13'10. — MÚSICA EN DISCOS.

13'15. — HORA EXACTA.

13'20. — MÚSICA EN DISCOS.

15'00. — FI de la retransmissió.

21'00. — VIENA: Música lleugera, per orquestra d'instruments de vent.

22'00. — PARIS (Poste Parisien): Alguns discos de Josepina Baker, MÚSICA: Sessió de música variada.

22'05. — MOSCÚ: Emissió dedicada a VARSOVIA: Dancing.

22'10. — TOLOSA: Fragment d'operetes: «La Belle Bérgère», Mireille; «La Madone du Promenoir», Christine; «Saltimbanques», Ganne; «La Fille de Madame Angot», Lecocq; «Les sœurs Hortensias», Moreau.

22'30. — TOLOSA: «L'Arlesiana» Suite simfònica de Bizet.

23'00. — BRUSSEL·LES: Dancing.

23'05. — BUDAPEST: Música lleugera.

23'10. — LUXEMBURG: Música lleugera.

23'15. — TOLOSA: Discos d'orquestra.

23'20. — TOLOSA: Orquestra vienesa.

23'25. — DEMÀ PASSAT

10'00. — HAMBURG: Cançons populars.

10'15. — HILVERSUM: Concert d'orquestra.

11'00. — NORMANDIA: Concert per violoncel·la. Filharmònica de Bern.

11'05. — TOLOSA: Concert orquestral: «La Naïade», Rapin; «Suite Lyrique», de Grieg; «Divertimento», Lalo; «Musichall», suite d'orquestra, Biancheri; «Joyeuse marche», Chabrier.

12'00. — BRUSSEL·LES: Concert per Lulo Langlois i la seva orquestra.

12'05. — LONDRES NACIONAL: Recital d'orquestra.

12'10. — LUXEMBURG: Concert variat: «Phédre», obertura, Massenet; «Fidèle Wenz», Kamak; «An der Westru», Pressel; «Danza de puerro», Popy; «Le Grand Mogol», Audran.

12'15. — PRAGA: Concert per orquestra de sala.

12'20. — NORMANDIA: Concert de música militar.

12'25. — PARIS (Radio Paris): Concert: «Orchestra P. Pascal: Mon Argentine», Sileu; «Un petit air», Schütz; «Canta rusos», solo de violoncel·la, Lalo; «Angelus», «Ricardo», «Czardas» Michiels; «Naïade», Ebinger.

12'30. — TOLOSA: Orquestra de sala.

12'35. — BRUSSEL·LES: Concert: «Les Noces de Jeannette», Masse; «Ma loute gavotte», Lidici; «Une nuit a Venise», Barbilloy.

12'40. — PARIS (Poste Parisien): Concert per orquestra.

12'45. — VARSOVIA: «Impressions d'Italie», Charpentier.

13'00. — HILZEN: Concert d'orquestra.

13'05. — LUXEMBURG: Concert variat: «Madame Butterfly», Puccini; «Cantata».

13'10. — TOLOSA: Concert per orquestra simfònica: «Eros», Grieg; «Charge de cavalerie», Bohmer; «Parade des soldats de plomb», Jessel; «Coeur brisé», Gilet; «Tondres» i «Andalus», Rubenstein.

13'15. — MUNICH: Cançons populars.

13'20. — SUÏSSA ALEMANYA: Concert de danses i altres populars.

13'25. — LONDRES REGIONAL: Concert instrumental i vocal.

13'30. — MUNICH: Concert. Operetes alemanyes.

13'35. — SUÏSSA ALEMANYA: Música «da càmera».

13'40. — BORDERS: Concert: «Danza».

13'45. — MILA: Cants d'infants.

13'50. — BORDEUS: Concert: «Don Juan», obertura, Mozart; «Le retour au pays», Mendelssohn; «Mignon», Thomas; «Pour un canotier», Popy.

13'55. — LONDRES REGIONAL: Concert per orquestra hongaresa.

14'00. — NORMANDIA: Dancing.

14'05. — SUÏSSA ALEMANYA: Cants populars.

14'10. — VARSOVIA: Concert de música contemporània.

14'15. — MILA: Dancing.

14'20. — LONDRES NACIONAL: Música militar.

14'25. — BUDAPEST: Orquestra de sala.

14'30. — VIENA: Concert de cant i piano.

14'35. — HILZEN: Concert de cant i piano.

14'40. — LONDRES REGIONAL: Concert de cant i piano.

14'45. — MUNICH: Concert de cant: «Romances», Brahms.

14'50. — BRUSSEL·LES: Concert per orquestra russa.

14'55. — BRUSSEL·LES: Concert per orquestra.

15'00. — AIGER: Música oriental.

15'05. — BRUSSEL·LES: Recital de cant: «Après un roves», «Au bord de l'eau», «Clair de lune», Fauré.

15'10. — HAMBURG: Concert: «Le brouha de Wallenstein», Rosenkranz.

15'15. — LONDRES REGIONAL: Concert: «Le rosirolan an amon», Couperin le Grand; «Don Juan», Mozart; «Le Tambourin», Riméau.

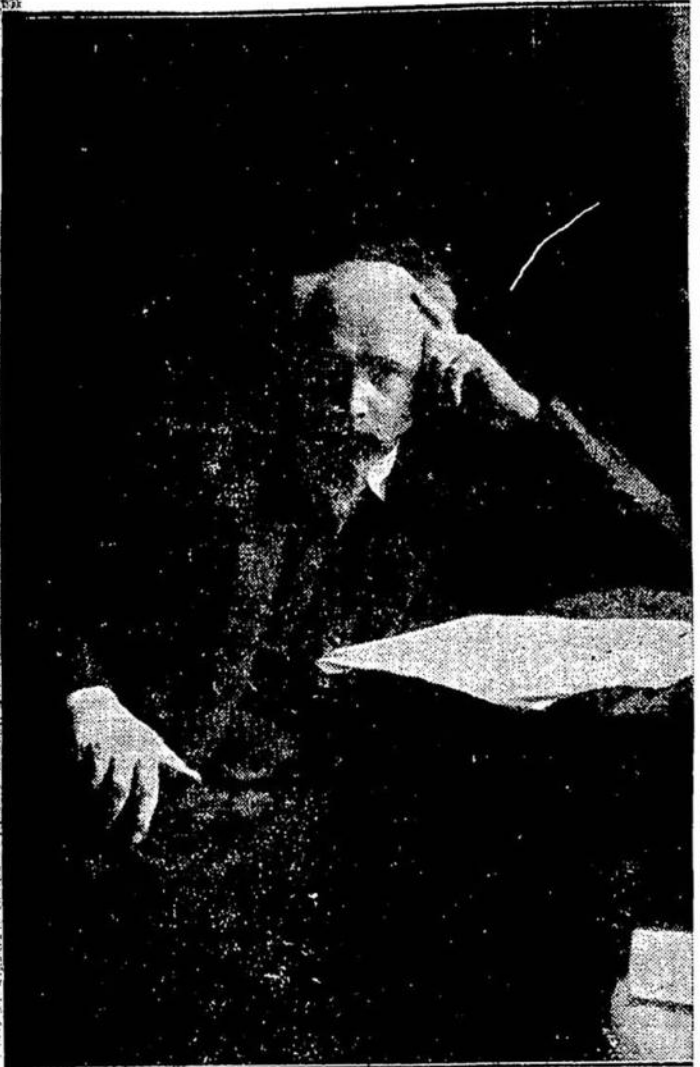
15'20. — BRUSSEL·LES: Concert variat: «M. C. Legrand: Six chansons per infants».

15'25. — HAMBURG: Teatre: «Le chemin vers le bonheur», «Ellethor».

15'30. — LONDRES REGIONAL: Concert: «Le rosirolan an amon», Couperin le Grand; «Don Juan», Mozart; «Le Tambourin», Riméau.

Les «Converses filosòfiques de Terramar»

EL COMTE DE KEYSERLING, HOSTE D'HONOR DE SITGES, HA PRESIDIT HA INICIAT TOTES LES CONVERSES TRACTANT-HI DIVERSOS TEMES INTERESSANTS

Estan realitzant-se a Terramar de Sitges, i a l'entorn de la figura del comte Keyserling, acualment hoste de Catalunya, les «Converses Filosòfiques», que varen iniciar-se a Formentor, fa tres anys, i que vénen a ésser una continuació de l'esperit de l'Escola de Saviesa, de Darmstadt. Amb aquest motiu hem vist a Terramar, aquests dies, il·lustres personalitats intel·lectuals de casa nostra. Il·lustres personalitats que han anat a Sitges amb un desig que contrasta bellament amb la frivolitat daurada de la platja d'or: el bell desig de prendre part en aquestes converses filosòfiques o d'indiciar-se en les més profundes arrels de les coses humanes. Sort que les converses han estat sempre portades a terme per dialogues agils, que han donat a la transcendència del fons, una forma intrínsecament i fàcil.

En la primera «Conversa», va tractar-se del tema de les Utopies. Va ésser expositor d'aquesta conversa, el mateix comte de Keyserling; la conversa va permetre que aquest desenvolupés una original teoria: que la Utopia, segons el comte Keyserling—s'inicia tota en la vida espiritual; si la Utopia trau, invariablement, és perquè, en proposar-se un ideal moral de millorament i perfecció absoluta, hom prescindeix de l'existència del mal com a força natural, tel·lúrica. Heus ací també per què la Utopia ha ésser cruel — i tingut tan cruel com els homes que s'entossuïquen a fer el món millor del que és — perquè la Utopia és unilateral i no té cap escupit per exterminar el que se li oposa. Així —va dir Keyserling— la Rússia bolxevic, que no és altra cosa que la Utopia de la República de Plató. Després d'altres consideracions sobre les Utopies, l'il·lustre pensador arribà a concloure que perquè les Utopies no fracassin és precis d'arribar per inclusió — i no pas per exclusió, com fins ara — a la humanització de la Utopia.

Intervengueren en aquesta «Conversa» el senyor Estelric — el qual va aportar interessants idees sobre les èpoques propícies a la Utopia i les que no ho són, així també sobre la influència del desenvolupament d'Amèrica en el reflex de les Utopies, i el caràcter regressiu o progressiu de les distíngues Utopies; el doctor Balcells, qui assenyalà, amb força encert, el caràcter alhora progressiu i regressiu de la Utopia dels pitagòrics, els quals creien en una Èdai d'Or que hauria de repetir-se; el senyor Quera i Morales el qual va fer interessants consideracions amb referència a la relació entre Utopia i cultura; i finalment, el doctor Tries, qui va assenyalat els avantatges, potser inadvertdits, de la Utopia.

La segona «Conversa», tractà el difícil i actualíssim tema de la profecia tema absolutament inèdit, i aduic inesperat, per no haver estat encara tractat pel comte de Keyserling en cap dels seus llibres ni conferències. En fer-ne exposició, l'il·lustre pensador baltic posà de manifest les diferències entre l'home que mira enra — l'endit, l'historiador, que actuen sobre coses que foren, coses mortes — i el profeta, el qual mira endavant, i que no té res que veure amb la màgia ni amb l'ocultisme, sinó que, simplement, és l'home que posseeix la facultat de percebre el ritme universal que condueix a determinada davallada, i que sap expressar allò que tothom sent, sense expressar-se Israel és el poble profeta per excel·lència, per tal com el seu Déu és implacable, i cal mirar sempre avant, esperant adés la terra de promoció, adés el Messias que vindrà... Però hi han hagut profetes en totes les races i en tots els països. En èpoques en les quals una ci-

vilització arriba al seu punt de terme — el segle XIX, per exemple — no són propícies a la profecia; ho són, en canvi, les èpoques de crisi i de revolució, com l'actual. Joan Jacob Rousseau —diu el comte Keyserling— fou un profeta lloat pels nobles que havien d'esser guil·lotinats a causa de llurs doctrines. Nietzsche, fou profeta de fascisme i comunisme. Lenin, qui passà la seva vida en converses en contacte amb la terra, de Rússia, va fer-se profeta de la destrucció, de la descreació. El comte de Keyserling també va assenyalat la diferència entre la Utopia i la Profecia. La primera és obra d'art, filla del pur esperit; la segona segueix el ritme de la realitat espiritual. Els nostres temps són essencialment dels homes de tipus profeta, fills de Prometeu, no dels homes del tipus erudit o historiador.

La tercera «Conversa» versà sobre el tema: «Homenia i feminitat». El comte Keyserling assenyalà com home i dona són, des del punt de vista de la naturalesa, dos pols, cadascun dels quals evoca per necessitat les virtuts del pol oposat. Cada home i cada dona és així evocador — o creador — del que no té. Per això, com més influència té una dona, més varonils són els homes davant d'ella; i viceversa, de la mateixa manera, en els pobles matriarcals, els homes són més guerrers, més guerralladors. Quan les dones compten només amb elles mateixes — les amazones d'ahir, o les nord-americanes d'avui — perden la seva feminitat, i aleshores es crea un desagradable tipus neutre. Assenyalà també l'orador com la dona és qui elegix, mentre l'home generalista, i com la dona és inspiradora, creadora de l'home espiritual. Tota l'evolució de la intel·lectualitat i de l'espiritualitat, en certa manera es deu, a la dona. La dona promou també el sentit de la distància, que l'ha portada a inspirar coses belles com l'amor cortès de les Corts penonçals, distància imposada per les dones per tal de preservar-se de la brutalitat dels homes. També la claredat, cortesia i cultura del gran segle francès, vénen de l'anys de l'home de plaure a la dona.

I és perquè la relació entre un home i un altre, entre una dona i una altra, és sempre utòpica, no integralment humana; en canvi, entre home i dona, cadascun veu i vol l'altre, talment com integralment és, arribant a una realització més sincera i verag.

Intervengueren en aquesta «Conversa» els senyors Cantos i Estelric.

Les converses de Terramar han estat centrades, sempre, per la figura del comte de Keyserling. El comte, físic extraordinari, aspecte de gran guerrer germànic, paulatí ràpida i apassionada, exposició clara — ha portat, de fet, la batuta i ha ornamentat les converses amb el seu cordial tarannà de camarada de tothom.

Les converses, de fet, han acabat. La gent de Sitges s'acaminava aviat del seu il·lustre hoste que ja havia esdevingut, garbó, un fill adoptiu de la nostra vila.

Aquest número de L'INSTANT ha estat passat per la prèvia

censura

Els diaris madrilenys d'aquest matí

Continuen els comentaris entorn de la reforma de la Constitució

AHORA

MADRID, 5. Referint-se a la situació política, diu:

«Terminada en el Consejo de ministros celebrado ayer en el Palacio Nacional la exposición hecha por el Presidente de la República de su experiencia constitucional durante los tres años de mandato, ha vuelto a situarse en el primer plano de la actividad política el tema de la reorganización ministerial».

A juzgar por las manifestaciones hechas por el Sr. Lerroux, la reorganización del Gobierno no tendrá una realización inmediata. Tendrá como base la cartera de Estado, única que existe vacante, pues el presidente del Consejo continuará ocupando el Ministerio de la Guerra. La extensión de la reforma no puede preverse, pero lo que no ofrece lugar a la duda, es que la modificación girará en torno a un Gabinete de la misma estructura que el actual y con la misma proporción de fuerza.

Es de suponer que no se lleva a cabo la reorganización hasta que el Sr. Gil Robles, llegado ayer de París, regrese a Madrid, avanzada la semana próxima. Se recordará que en la entrevista que celebraron recientemente los señores Lerroux y Gil Robles, expuso este al jefe del Gobierno algunas sugerencias, cuya realización considera indispensable el jefe de la Ceda, para que los resortes del mando tengan una eficacia efectiva».

EL LIBERAL

Parla de la revisió constitucional:

«La revisión constitucional, según nos decía un significativo parlamentario, ha de ser lenta, toda vez que necesitará para su gestión unos tres meses. Y por otra parte se ha considerado las enormes ventajas que reportaría el acuerdo de ir a la revisión de la carta fundamental del Estado por los dos tercios de la Cámara. En este caso sería una reforma racional y permanente».

Antes de proceder-se a los trabajos preliminares de la reforma, no falta quien supone estar bien informado de que el poder ejecutivo desea que el Gobierno propusiera a las Cortes una amplia amnistía política, a fin de lograr por este procedimiento el restablecimiento de un mínimo de cordialidad entre todos los españoles».

A B C

s'ocupa del mateix tema:

«Continuaron ayer en la Cámara los comentarios de los diputados acerca de la posible revisión constitucional. Algunos de ellos, al parecer bien enterados, decían que, aparte de los puntos revisables conocidos, habrían seguramente otros de importancia».

La facultad del veto que la Constitución otorga al presidente de la República debe ser consignada como en la ley fundamental del Estado como lo que es, como facultad privativa.

Los autorizados comentaristas de referencia decían que precisamente la vaguedad de los preceptos constitucionales, lo que hace mucho tiempo, a una discusión enconada acerca de si la facultad presidencial debía ser referendada por el Gobierno.

También en el título que se refiere a Justicia, encontraban los diputados que hacia el análisis materia revisable. Así, debían considerarse, a juicio de éstos, en el futuro texto constitucional, normas terminantes y muy concretas en relación con los indultos y las amnistías.

También juzgaban los comentaristas que el título que se refiere a la Hacienda pública merecía una atención sostenida, si se proponen la revisión.

Decían también en el grupo de diputados, que los artículos de la Constitución que se refieren al Tribunal de Garantías Constitucionales tendrán que ser suprimidos en la revisión, si se acepta el establecimiento de la Cámara alta.

Por último se comentaba el último título de la Constitución que habla de los trámites para la revisión de la ley.

En resumen: los aludidos diputados recopilaban el estudio analítico de la Constitución diciendo que las materias revisables, según ha demostrado la experiencia, son: estatutos regionales, relaciones con la Iglesia, propiedad, sistema parlamentario, deslinde de funciones del presidente de la República y del Gobierno, presupuesto y Tribunal de Garantías Constitucionales.

«DIARIO DE MADRID»

«La reforma constitucional si que siendo el tema de todos los comentarios, y en los centros políticos se habla de esta cuestión preferentemente. A pesar del carácter doctrinal que tiene una reforma de la Constitución, se ha supuestamente a otros temas concretos de la política, que estos días aparecen más dibujados que en los anteriores».

En los círculos donde se comenta con mayor atención este tema, se señala que los puntos que principalmente pueden abarcar una reforma de Código fundamental de la República, son, aparte de los relativos al Estatuto de Cataluña, cuya aplicación y efectos marcan un camino a seguir bien distinto de aquel que se perfilaba en el texto constitucional, el de la cuestión religiosa, encuadrada dentro del famoso artículo 28; el de la propiedad, que tiene su alusión en el 44; el de la Cámara única o la representación bicameral, que se-

ñala el artículo 51; el del voto de censura, que tiene sus causas en el 64; el relativo a la incompatibilidad de los ministros que hayan sufrido ese voto, y que dió lugar, en la célebre crisis del Sr. Lerroux, a la aplicación del artículo 65; el de la disolución de las Cortes con unas u otras limitaciones, que viene a la fijación en el artículo 31; el relativo al Tribunal de Garantías y, por último, aquellos que hacen referencia al sistema presupuestario».

EL SOL

«Seguimos estudiando la reorganización ministerial que ayer pronunció el jefe del Gobierno a la salida del Consejo y las que repitió por la tarde en la Presidencia».

Motivo de aplazamiento? Ya este aspecto de la cuestión es más difícil localizarlo. Prueba de ello es que en torno a él se haya sentado los más diversos supuestos».

Una de las cuestiones batallonas, ha sido a actitud de la Ceda en Cataluña. ¿Subsiste la dificultad? Tal vez pudiera contestarse a esta pregunta en sentido negativo, por que aunque estén vivas en los espíritus las causas del malestar, éste se amengua con los días, que son el mejor sedante».

«EL DEBATE»

«Reforma constitucional, reorganización o reajuste del Ministerio, responsabilidades contraídas por políticos en su gestión de Gobierno. Estos son los temas que se barajan en los comentarios políticos del día».

Sobre el tema de la reorganización del ministerio, se percibe en los medios políticos cierta desorientación, respecto a su alcance y al momento en que pueda llevarse a cabo. Según nuestras impresiones, en muchos comentarios se dibujan mal los términos en que está planteado el problema político. Este se refiere, por ahora, más que a la composición del ministerio, a que se adopten medidas capaces de lograr una mayor eficacia para la obra del Gobierno. Las medidas necesarias podrían referirse a determinados cargos».

En cuanto al gobernador general de Cataluña, el señor Portela Valladares, el jefe del Gobierno anunció anoche que el decreto de nombramiento se publicará en cuanto lo firme el jefe del Estado. Después, se verá, según dijo el representante de la Ceda de Cataluña, por la gestión que el señor Portela realice, si el disgusto de las derechas tiene fundamento».

Vida Religiosa

SANTORAL

Sants d'avui: Sant Simó l'Estilista, cf.; Santa Emiliàna, vg., i Sant Telesfor, p. i mr.

Sants de demà: L'Epifania del Senyor; els tres Reis d'Orient, els Sants Gaspar, Melchor i Baltasar. Quaranta hores: Avui i demà a Santa Anna.

Adoració nocturna: Avui, torn de la Mar de Déu dels Desamparats; demà, torn de Sant Francesc d'Assís.

BASILICA DE SANTA MARIA DEL PI

Demà, diumenge. Diada dels Sants Reis. Festa Titular de la Basílica. — A les quatre de la matinada, missa resada; les altres continuaran des de dos quarts de set fins a dos quarts d'una, cada mitja hora.

A dos quarts de deu, Hores Menors. A les deu, amb assistència de la Il·lustre Junta d'Obra, oficial solemne, cantant la capella de música la missa «Sant Josep Oriol de mossèn Masvidal; sernó pel doctor Joan Lladó, prevere, canonge magistral de Vic».

Tarda, a les cinc, Vespres i Completes; a les sis, començarà el solemne novenari a la Verge dels Reis. Per la capella de música es cantarà el Rosari, exercicis de la Novena, i s'excutirà, entre els punts de meditació, l'«Adeste Fideles» i el «Reges Tharsis», amb sernó a càrrec de mossèn Josep Pau Dalmáu. S'acabarà amb l'adoració del Nen Jesús.

Polítiques

LA SITUACIÓ DEL SR. PORTELA

Retallam d'un diari del matí: «Encara no ha sortit a la «Gaceta» el decret nomenant el Sr. Portela governador general de Catalunya. Els menys maliciosos relacionen aquest fet amb l'enorme oposició que la Ceda fa a la persona del senyor Portela Valladares, oposició que encara ha agafat més virulència després d'haver estat anunciada oficialment la seva designació per a l'alt càrrec».

Per alguns dies que corren insistents rumors segons els quals el senyor Portela hauria declinat l'honor d'esser el primer governador general de Catalunya.

Ahí els periodistes en parlaren amb el senyor Carreres Pons: No n'havia sentit a dir res — contestà aquest—. Crec que la notícia no té cap fonament».

A darrera hora se'ns assegura que les diferències entre radicals i cedistes, a propòsit del senyor Portela, han estat aranjades, a base de mútues concessions. Per tant el nomenament del governador ge-

LES FESTES DE CAP D'ANY A ALEMANYA

Amb ocasió del nou any, el Führer ha passat revista a la Companyia que en nom de l'Exèrcit li expressà el desig d'un bon any 1935. A la dreta de Hitler el general Schaumburg, cap de les forces de la capital. — (Express Foto)

neral a favor del senyor Portela queda ferm».

LES MANIFESTACIONS DEL SENYOR ANGUERA DE SOJO I LA UNIO DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

Unió Democràtica de Catalunya ha tramès a «Diario de Madrid», que dies enera publicà les manifestacions del senyor Anguera de Sojo, la nota següent:

«Sense cap afany de polèmica, ni de discussió d'actituds adoptades darrerament, ens interessa de sortir al pas d'unes declaracions atribuïdes al senyor Anguera de Sojo, que alludeixen directament a la seva intervenció en l'«Unió Democràtica de Catalunya», i que no reponen a la realitat dels fets».

Aquest agrupament polític no deu la seva naixença a cap gestió, ni insinuació del senyor Anguera, el qual va conèixer la seva Declaració de Principis al mateix temps que la major part del públic, quan van inscriure la seva intervenció d'aquesta ciutat».

Les seves relacions amb l'Unió Democràtica de Catalunya i amb alguns dels seus homes dirigents, daten de molts mesos després de la seva fundació, quan ja s'havien adherit a ella diverses persones al·ludides pel senyor Anguera, les quals resten en perfecta comunió de principis, que són els mateixos que permeten d'estructurar-la i oferir-la al servei de Catalunya. No hi ha hagut desviacions, ja que els qui han volgut intentar-les han hagut de sortir del seu cloïstrat a fer-les viables».

Fidel als seus principis, l'Unió Democràtica de Catalunya resta d'acord amb la seva trajectòria catalanista, que en moments determinats va compartir i esperonar amb el seu suport l'avi Ministre de Treball, com ho havia fet abans del 14 d'abril i després d'aquesta data, fins molt avançat l'any 1932, amb el Catalanisme democràtic i liberal d'Acció Catalana, que va portar-lo a la lluita política, fent possible la seva designació per al càrrec de president de l'Audiència de Barcelona poques hores després del moviment acadaballat pel senyor Macià, i per tal d'assolir el que era aspiració del senyor Anguera en aquell temps: una Justícia Catalana. — Barcelona, 3 de gener del 1935».

INAUGURACIÓ D'UN CÍRCOL LIBERAL DEMOCRÀTIC

El partit republicà liberal democràtic celebrà demà, a les cinc de la tarda, l'obertura del nou Círcol instal·lat al carrer del Vidre, 6, principal.

A Casa la Ciutat

Subsidis per als obrers en atur forçós i per als comiats

El Negociat de Política Social, per ordre de l'alcalde accidental senyor Martínez Herrera, participa a les persones i entitats interessades, que queden obertes dues relacions relatives al present mes de gener, referents, una, a subsidis per concepte d'atur forçós, i altra per a l'abonament de lloguers a persones desnonades dels seus domicilis».

Els subsidis relatius a pagament de lloguers, s'abonaran a les persones, caps de família, que tinguin pendents d'abonament diversos lloguers, hagin estat desnonades per sentència ferma de l'autoritat judicial corresponent. Aquestes sentències hauran d'haver estat produïdes dintre del present mes».

Quant al subsidi d'atur forçós seran preferents els obrers que no haguessin percebut amb anterioritat, altres quantitats procedents del propi Negociat de Política Social, i no podran cobrar res les que haguessin estat col·locades per la Borsa Municipal de Treball».

Tampoc no es podran abonar subsidis per lloguers a persones que haguessin cobrat aquest ajut, durant l'any 1934».

El Negociat de Política Social prega als afectats per aquestes mesures, que es serveixin passat com més aviat millor, dintre de les hores d'oficina, així és: de les deu a la una del matí, per tal d'iniciar les oportunes inscripcions dintre del termini, que restarà tancat per tot el dia 15 de l'actual».

A la Generalitat

La recepció del Cos Consular. — Disposicions de la Presidència

A la Generalitat, aquest matí no hi ha hagut cap notícia d'interès. El President accidental i el seu secretari polític, quan han arribat al departament de la Presidència, acabaven de tornar de la Divisió, on hi ha hagut la recepció del Cos Consular. El senyor Arenas ha manifestat que el dit acte havia resultat molt brillant».

Quant al nomenament del senyor Portela, el President accidental no sap encara si ha estat signat».

El Butlletí Oficial publica les següents disposicions de la Presidència:

«Decreto disponiendo que el Ingeniero Industrial don Ramón Rahola Pou, ocupe el cargo de Ingeniero Director del Laboratorio General de Ensayos y Acondicionamiento, y que don Francisco Planell Riera continúe como Ingeniero Jefe de la División Electromecánica, con la misma retribución que tiene asignada actualmente».

Orden dando publicidad a la del Ministerio de Hacienda del Gobierno de la República, de 28 de diciembre, rectificando el número primero de la Orden de 31 de octubre de 1934 y el estado de bajas correspondiente».

Orden designando a don José Batlle de Ballé para cubrir la vacante de Vocal del Patronato de Asistencia Social de Tarragona, producida por dimisión del doctor Rafael Battezzini».

Orden nombrando al Ingeniero Industrial don Enrique Monros Nacente para el cargo de Inspector Técnico del arbitrio de aprovechamientos hidráulicos, adscrito a la Sección Técnica Administrativa del Departamento de Hacienda».

Orden creando, en la Sección Técnica Administrativa del Departamento de Hacienda, una Oficina que tendrá a su cargo la adjudicación de combustibles, adquisición y mantenimiento de camiones y autos, etc».

Enterrament del pràctic de número del Port de Barcelona, don Manuel Cases Homs

Avui, a les onze del matí, s'ha efectuat l'acte de l'enterrament del qui en vida fou expert i culte capità de la Marina Mercant i pràctic de número d'aquest port, senyor Manuel Cases Homs, persona apreciadíssima, molt especialment entre els elements marítims d'aquesta Ciutat».

A la presència del dol, format pel reverend P. Fumí, el rector de la Parròquia de Sant Pere Oriol, el fill gran del finit senyor Manuel, germà Josep Maria Cases, cosí el capità mercant Emili Bayer, el capità del port Joan Sivera i Josep López Pascual, seguien, entre altres representacions, la dels pràctics del port senyors Mallol, Bruguera, Sust, Pi, Abad, Marsal, Martí i Grau; els pràctics de Sant Feliu senyor Garrido i de Blanes senyor Manyac; senyor Agustí Guibernal, per la Transatlàntica; senyor Silvestre Morris, per la casa Cros; senyor Maria de Olesa i d'Espanya, per la casa Ibarra; el gerent de la Transatlàntica senyor Joaquim M. Tintoré; senyor Josep Benages, per la casa Ramos; el senyor Soler de Sojo; senyor Victòria Bonet, per la Junta del Port; per la Navagació Lluís, el senyor Rafael Aznar; els senyors Codina, Caciado i Giménez, per l'Associació de Capitàs i Pilots; Leguina, pel Club Nàutic; els senyors Lluís Duran i Ventosa, Abadal i Vinyals, Pompeu Fabra, Manuel de Montoliu, Costa i Deu, Sabatè, Jaume Carrera, Antoni Vila, Aliberc, Vicenc M. de Gistbert, Francesc Puig, Baltasar Samper, Emili Vallès, el navilier senyor Just Marles, senyor Manuel Verdugo, senyor Rafael Mallol; els senyors Fàbrega i Ayala, de la Delegació Marítima; i els capitàs mercants senyors Ventur, García, Lagés, Santa Pau, Bayon, Peña, Hidalgo i Riera; notables representacions de l'Associació

ció de Navilers i Consignataris; agents de Duanes; mariners del port i d'altres que sentim no recordar».

Descansi en pau l'apreciat mariner i rebí la seva atribuïda família l'expressió del nostre més sentit condol».

La festa d'infants de la diada dels Reis al Palau de la Música Catalana

Moltes famílies, molts educadors i sobretot molts infants, esperen cada any amb impaciència aquesta sessió tradicional de «Rondes, Cançons i Jocs d'infants», que ja fa vint-i-tres anys que dona, amb èxit cada vegada més entusiasta i més unànim, el mestre Joan Longueres, amb el seu nombre estol de simpaties i exèrcits deixebles de l'Institut Català de Rítmica i Plàstica».

Heus ací el programa complet de la sessió que tindrà lloc aquest diumenge, diada dels Sants Reis d'Orient, a la tarda, al Palau de la Música Catalana».

I.—A la vora del camí. (Tema popular) Joan Longueres, Carabonca. Joan Longueres, Ronda de les estacions florides. E. Jaques-Dalcroze, El joc de les pedres. (Estrena) Joan Longueres, Les petites llavors (1.ª audició) Carle Boiler, La rotili, rotili, rotiliana. Joan Longueres».

II.—El joc dels rams. Joan Longueres, Les gramòfons i la cigonya. Otto Blensdorf, Les carotes (primera audició). E. Jaques-Dalcroze, El dormilega. Joan Longueres, El vent (1.ª audició) Carle Boiler, El mocador. Joan Longueres».

III.—Som grans. Joan Longueres, Ronda del cavallet blanc i el cavallet negre (Estrena) Joan Longueres, La Festa dels Reis, Joan Longueres».

Tribunals

POQUES ACTIVITATS DEUTORA AMB MAL GENI

Audiència. — A les seccions primera, segona i tercera no s'ha vist cap causa. Unicament a porta tancada s'han vist incidents en apel·lació i divorcis».

Unicament en la secció quarta ha tingut lloc la vista d'una causa per estafa contra Joaquim Viladecans, qui comprà una casa de comerç al carrer de la Diputació per 16.000 pessetes. Pagà la meitat a l'acta i l'altra meitat en lletres que, en ésser efectiva, la processada «esquifia i no va voler pagar-la».

La pena sol·licitada pel fiscal fou la de quatre mesos i un dia de presó».

MATIMONI QUE S'INTOXICA AMB UNA INFUSIÓ D'HERBES

Un metge particular denuncià al jutjat que hagué d'assistir en el domicili del lesionat matrimoni Baulias, el qual habitava al carrer de Cerdanyà, 86, per presentar símptomes d'intoxicació greu a conseqüència, segons sembla, d'haver ingerit unes herbes que compraren en un herbolari del carrer de l'Hospital per a guarir-se del refredat, i resulta que són de belladona».

El jutjat instrueix el sumari corresponent».

EL RECTOR DE TABERNOLES ACUSAT D'UN DELICTE D'INJÚRIES, HA ESTAT LLIBREMENT ABSOLT PEL TRIBUNAL

El Tribunal de la secció quarta ha dictat sentència absolutòria al reverend senyor Josep Vilalta, rector de Tabernes, el qual estava acusat del suposat delictes d'insultes».

TREBALLS PER A DESCOBRIR ELS AUTORS D'UNS ROBATORIS

La policia practica gestions per a descobrir els robatoris denunciats de la casa del senyor Joan Ficañol, del carrer de Balma, d'on sembla portaren tres màquines d'escriure valorades en 5.000 pessetes i l'altre al carrer de Mallorca, on robaron robes i jotes per valor de dues mil pessetes».

El perjudicat es diu Rafael Faut Gómez».

En el Tribunal de Cassació de Catalunya s'ha rebut un recurs contencios-administratiu, contra el decret que deixà cessant al recurrent senyor Josep Pou Godes del càrrec de delegat del Treball de Catalunya».

Guia de l'espectador

ACTUALITATS

Notícies i Reportatges. «La tragedia de un torero».

ARNAU

«Els horres de amarnos i «Un hom breito valiente». Vegeu cartellera especial.

ASTORIA

«Mi vida entera» i «Volando hacia Rio Janeiro».

AVENIDA

«Viva la Pepa», «Justicia» i «Sor Angélica».

CAPITOL

«El signo de la muerte». Vegeu cartellera especial.

CATALUNYA

«El negro que tenía el alma blanca». Vegeu cartellera especial.

COLISEUM

«Canción de cuna».

KILE

«Trágica atracción» i «Viva la vida».

ESPLAI

«Anna Maria», «Es hora de amarnos» i «Carolina».

EXONSIOR

«Hay hombres con suerte» i «Paz en la tierra».

FANTASIO

«Por un millón». Vegeu cartellera especial.

FEMINA

«Que calamidad» i «Toda una mujer».

FLORIDA

«Un hombrecito valiente», «Mi vida entera» i «Bolero».

KURSAAL

«La chica de las montañas» i «La caída de un imperio». Vegeu cartellera especial.

MARYLAND

«Estrena de «Stingaree». Vegeu cartellera especial.

METROPOL

«El fakir del hotel» i «El rosario».

MISTRAL

«Viva la vida», «Compañeros de guerra» i «Un crimen en la noche». Vegeu cartellera especial.

PARIS

«Sola con su amor», «Cignominia». Vegeu cartellera especial.

PATHE PALACE

«Amor sobre ruedas» i «Paz en la Tierra». Vegeu cartellera especial.

PUBLIC CINEMA

Curiositats. Dibuix en colors «Beyruth», etc.

TIVOLI

«Ella era una dama». Vegeu cartellera especial.

URQUINAONA

«La isla del tesoro».

CINEMA - M O D E S

Notes informatives

PREDICCIONS DE «MICKEY MOUSE» PER A L'ANY 1935

El popular rata de la pantalla, Mickey Mouse, fa les següents prediccions per a l'any 1935:

1935 serà un any tan gran com el 1934. Durarà 365 dies. Serà l'any més gran que hem tingut... per a fer prediccions.

Les pel·lícules seran les que parlaran per compte de la cinematografia.

AVUI, ESTRENA

STINGAREE

RICHARD DIX el bandit romàntic, sedut per la meravellosa veu d'Irene Dunne. Una producció Ràdio Films

Hi haurà més pel·lícules per a l'homenaje del carrer... però haurà d'anar al cinema si les vol veure.

Els empresaris es sentiran més orgullosos que mai de mostrar llurs «horres» (paraula que té dos sentits: el d'una peça de roba d'ús interior i el de pel·lícula curta, en l'argot cinematogràfic), ara que són en colors.

El meu amo, Walt Disney, continuarà fent negoci de la mateixa manera que en fa a mi i les «Silly Symphonies», la qual cosa constitueix un felix Any Nou, amics meus!

URQUINAONA

Demà, matinal, a les 11. Preu únic: 2 pessetes

El cinema amateur

Mai no hauré dit tot el que cal: tot el que és merèix aquest nou personatge del món amateur: el cineasta Acostumat a prodigar els adjectius a tots els herois de l'esport, al cinema, a la pantalla, l'apagada i discreta personalitat del cineasta se'n apareix sempre d'una terbolosa amargura d'indiferència i el contemplant amb aquella cara que sol dedicar-se a les angúlies dels aquàrium, als cobradors dels tramvies i a totes les coses que no acaben de dir-nos res en concret.

I és que moltes vegades la glòria, la felicitat i altres abhors d'oeuvres dels que la humanitat reserva per els escollits de la seva tauca, no són sinó la conseqüència immediata d'un pla publicitari. d'un bluff, d'unes quantes gasetilles escrites a mida. Els diaris d'esport, per exemple, ens han presentat els detalls més convintes de la musculatura dels nostres atletes i avui dia un esportiu — amateur — sap que el seu nom és devorat per milers de lectors, i que els seus bíceps són envajats en infinites sales de gimnasia, i que se'n fa tema de conversa.

El cineasta amateur avança infatigable, cerca i treballa sense una paraula d'encoratjament, sen-

se unes ratlles de cortesia que l'afalaguin, sense comptar amb un públic apassionat per les seves nobles i il·lustrables ambicions de «producció».

Els mateixos pessebrats malgrat l'efimera popularitat de que gaudeixen, són una gent que compta amb un escalí i un públic devotíssim. I això, desenganyeu-vos, per als amateurs és com la sal de la seva vida, de les seves aficions.

La tasca dels cineastes amateurs catalans té una importància considerable i tots els símptomes sonen que del nostre país en sortirán un parell o tres de cineastes capaçs, per ells tots sols, de conquerir un prestigi i anar-lo afequant cada dia més.

L'aspecte més interessant a observar dels nostres cineastes amateurs, és la seva inmarcescible originalitat unida a una visió intel·ligent i sempre digna del que ha d'esser el cinema pur, tantes vegades al·ludit i tan poques vegades gustat a les nostres pantalles. Massa sovint llegim blasmes dedicats als directores de les nostres produccions nacionals i, tanmateix, bé caldrà convenir que mai no podrà avantposar-se la veu de la

pròpia personalitat davant de la veu autoritària i despòtica de la guixeta. Precisament aquesta dependència, aquest lux: de potencialitat creadora d'art que en tot moment pot posar de manifest el cineasta amateur el converteixen en el personatge de més fallagueres possibilitats reivindicadores del nostre cinema.

El que més meravella dels films amateurs, és el seu desig d'emancipar-se, de desentendre's en absolut de totes 'es lleis conegudes i preestablertes dins el camp de la cinematografia professional. El cineasta amateur actua sempre fidel a la seva concepció, inicial i no rectifica mai les seves intencions. Fer el públic no compra. Fa el que ha de fer i res més del que hauria pensat fer. És l'única manera que els films tinguin una dignitat o, si més no, una valentia. El professional treballa pensant en l'èxit econòmic; l'amateur pensant en l'èxit artístic. L'un filma per cobrar, l'altre paga per a poder filmar.

Finalment, el cineasta és un heroi anònim, i és entre tots que hem d'anar envoltant-lo d'aquell nimbe de simpatia de que s'ha fet creditor.

Manuel AMAT

EL MON BARCELONÍ

ONOMASTIQUES. — Demà, dia 6 de gener, diada dels Reis d'Orient, celebren el sant els senyors marqueses del Castillo Torrence, Casacuberta de Miró, Anglada de Selx, Carreras de Carranza, els senyors Miró i Casacuberta, Balaguer i Pallegà. Els senyors Bacardí i Ribas, Caralt i Santper, Casanova i Ferrer, Calonge Fiol i Martí, Pijoan i Soteras, Baixas, Casanova i Ferrer, Bonin.

CASAMENT. — El passat diumenge, dia 30 de desembre, va tenir lloc a Montserrat, a l'altar de la Mare de Déu, l'enllaç matrimonial de la gentils senyoreta Maria Guerrero amb el senyor Angel Jimeno.

Actuaren de padrins per part de la núvia el senyor Isaac Torrells i per part del nuvi el senyor General Jimeno.

Després de l'acte matrimonial, els convidats foren obsequiats amb un esplèndid banquet al restaurant de Montserrat.

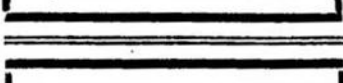
Els nuvis han sortit de viatge cap a l'estranger.

CASINO D'ARGENTONA. — Continuant el seu programa de festes d'hivern, la Comissió de Festes de l'esmentat Casino ha organitzat el seu ja tradicional «Te d'hivern», a la tarda del diumenge, dia 13 del corrent.

Aquest te, per ésser un dels primers de la temporada 1934-1935, i per la fama de que totes aquestes festes van precedides, ha desvetllat un gran entusiasme, car són moltes les persones de la nostra societat que han encarregat llurs invitacions.

TIVOLI

DEMA ESTRENA de la graciosa comèdia musical

Producció de Daryl Zanuck per als Artistes Associats

CINEMA ARNAU

Avui: ES HORA DE AMARNOS I UN HOMBRECITO VALIENTE

Cinéma FLORIDA

Avui: UN HOMBRECITO VALIENTE MI VIDA ENTERA BOLERO i Dibuixos

CINEMA ESPLAI

Còrrega, entre Aribau i Mun-taner. Telèfon 71052

HACIENDO DE LAS SUYAS, per Stan Laurel i Oliver Hardy. ANNA MARIA, per Paul Horberg i Lucie English.

ES HORA DE AMARNOS, per Edmund Lowe, Ann Sotom i Miriam Jordan.

CAROLINA, per Janet Gañon i Lionel Barrymore i EL LOBO PEROZ, dibuixos en colors.

Cinéma MISTRAL

Catàbria, 38. Telèfon 32302

VIVA LA VIDA en espanyol, per R. Ballesteros Santpere i Alady

COMPANEROS DE JUERA per Stan Laurel, Oliver Hardy i Ch Chase

UN CRIMEN EN LA NOCHE

LES CANÇONS I JOCS D'INFANTS L'OBRA EDUCATIVA DEL MESTRE LLONGUERES

Demà se celebrarà, al Palau de la Música Catalana, la sessió tradicional de rondes, cançons i jocs d'infants, sota la direcció del mestre Joan Llongueres.

Si els Reis màgics davalen del cel, amb la testa nimbada de llum, per tal d'ofrenar belles joguines als infants, el mestre Llongueres els oferirà cada any cançons i jocs que fan més intensa l'alegria que porten dintre l'ànima.

El mestre Llongueres, davant l'Institut Català de Rítmica i Plàstica, realitza una tasca eminentment educativa. En aquest aspecte mereix l'agraïment de tots els catalans.

Escriure cançons per als infants no és pas una cosa massa planera. Cal conèixer la psicologia dels petits cantaires, als quals van adreçant cançons, i cal també ésser una «voca infans». El que no porten molta de llum a dintre d'infants escrivint una cançó que plagui als infants.

Aquests volen cançons que siguin clares i transparents com l'aigua dels rierols. El mestre Llongueres ha demostrat posseir grans aptituds per a fer cantar als infants. No ens ha d'estranyar que excel·leixi en aquest art perquè és poeta i és músic. Els infants que no han abandonat encara el món blau del somni i de la fantasia estimen els poemes i els músics. Per això el mestre Llongueres té al seu entorn un estol d'infants que l'estimen i l'admiren.

Caldrà que tothom s'adonés de la transcendència que té l'obra educativa que realitza. Els llecs en aquesta matèria segurament creuen

El Mtre. Joan Llongueres

que la rítmica i la plàstica no són altra cosa que petits entreteniments. Que observin la transformació que s'opera en els infants, i canviaran d'opinió.

La rítmica dona als infants una gran alegria i una elegància en els moviments. Els infants felixos i matutins van esdevenint lentament agils perquè el ritme els dona una gràcia que no tenien.

L'home és un ésser intel·ligent, però la intel·ligència li serveix de ben poca cosa si no és sotmet a una disciplina. La terra és pròdiga i generosa, però cal saber-la conrear. Segurament no li hauria tanta de gent que resta insensible davant les belles manifestacions de l'art si algú els hagués desvetllat l'esperit. Quan les tenebres planen damunt d'ell és impossible copsar la bellesa del món exterior.

Més d'una vegada hauré sentit dir que la música és un soroll desagradable. Els qui neguen les excel·lències de l'art de la música, que és el més profundament espiritual, és que estan mancats del sentit de percepció dels sons. No sé si us hauréu fixat que, generalment, els detractors de la música són gent aspre i poc diètic. Els manca precisament l'harmonia i la flexibilitat que els donaria l'art musical. Podedu imaginar-vos, posem per cas, que Mozart fos un home as-

LES ESTRENES

Les dificultats sorgides entre els empresaris de cinema i la Societat d'Autors Espanyols, fa que regni una desorientació general en el que es refereix a les estrenes de films.

Per ahir estava anunciada, per exemple, la presentació de «Destile de Primavera», al Tivoli, i fou suspesa per aquella causa.

Per mateix motiu, més clar, per les reclamacions d'uns drets que reclama la dita Societat d'Autors, no ha pogut continuar en el cartell del Maryland, el «El signo de la muerte», i al del Tivoli, «El Rey de los Campos Eliseos». Fou retirada també — un sol dia — del cartell «El signo de la muerte» de la Muerte resta prohibida.

El París també «opa» amb dificultats per a la projecció de «Wonder Bar».

En fi, que mentre duri aquest estat de tinentor entre els empresaris i Societat d'Autors, no estarem mai segurs de si es portarà a cap amb regularitat l'estrena de pel·lícules i projecció normal de les cintes.

Si no surten nous inconvenients, sembla, però, segura l'estrena d'avui al Maryland, de «Stingaree»; demà «Estrellas del Moulin Rouge» al Tivoli, i dilluns, de «Sorrel e hijos» al Capitol, «Facil de amar» al Fantasio, i «Valses de Viena» al Metropoli.

Per a veure de trobar una solució harmoniosa que no perjudiqui els interessos dels molts elements que formen la Societat d'Autors, han sortit cap a Madrid els signats representants de l'Associació d'Empresaris de Catalunya, senyors Slenz de Buriaga i Verdader.

Tothom voldrà veure el gran film de Frank Borzage

AVIAT ESTRENA AL

Hombres del mañana

FILM COLUMBIA-CIFESA

MARYLAND

Plaza Urquinaona, 5. Teléfono 21966

Demà, al Metropoli

El director de «Valses de Viena», Alfred Hitchcock, ens dona, amb aquesta deliciosa opereta, una cinta de pur ambient vienès; qualsevol altre director, dintre de les seves possibilitats, en voler donar-nos una obra de la seva classe, hauria fracassat. És real en el seu encert en totes les escenes i fases d'aquest film que, en finalitzar la seva projecció, ens causa estranyesa que un director anglès ens hagi pogut oferir una producció tan neta i vienesa.

«Valses de Viena», film presentat per «Salsilms» i distribuït per Exclusives Febrer & Bay, serà estrenat demà al Metropoli, i és interpretat per artistes de gran valia: tals com Jessie Matthews, i Fay Compton, que en aquesta cinta se'n mostren amb tot el seu talent interpretatiu, realitzant una tasca tan magnífica, que no podem dir quina d'elles guanya l'altra en intensitat.

Belles melodies, quina més alegre i encisadora, enquadren la trama d'aquesta deliciosa cinta, que dintre d'un argument deliciós i enganyós, amb passos graciosos, plens d'alegria espontània, que desfilen davant l'espectador, enllaçats en un ritme de composicions plenes de matisos, amenes i simpàtiques.

amb Acuña, Alady, Santpere, etc...

LA C. I. F. E. S. A. MARCA NACIONAL, i «LA HERMANA SAN SÚPLICIO», PEL·LÍCULA INTERNACIONAL

A Espanya existeix un nom que passarà a la posteritat com a glòria de les lletres patríes: Armando Palacios Valdés.

«La Hermana San Súplicio» ja gaudí els honors del cinema, però fou en versió muda. Ara ve a nosaltres rejoyent, modernitzada i amb veu.

La monja que sent amb cor de dona i la dona que viu amb cor de monja, ens parla molt aviat des d'un elegant cinema d'aquesta ciutat. Aquesta vegada, el públic podrà gaudir escoltant les belles literàries del senyor Armando Palacios Valdés, de llavis d'Imperi Argentina, la inimitable creadora de «La Hermana San Súplicio».

El cinema parlat nacional mai no havia pogut esperar un triomf com aquest, en el qual coincideix el més alt prestigi literari amb el més alt prestigi del cinema: el senyor Armando Palacios Valdés i Imperi Argentina. I per si no fossin prou aquests valors per a acreditar una pel·lícula, la «Cifesa» ha recorregut a un altre nom d'indiscutible ascendència en el cinema i en el teatre: Miguel Ligeró, el còmic més còmic de tots els que entraren en el «ese». I a un director del qual es pot ben dir que ja ho té tot aprés: Florian Rey.

Es poden donar més garanties de perfecció en un sol film?

Les pel·ls, aquesta temporada tenen una importància que feia molt de temps no havien tingut.

Les trobeu a tot arreu, però sobre tot posades en capes. Aquest elegant model està per complet fet amb mantes, cosa que li dona un colorit molt bonic que varia des de la pell lleugerament daurada del sota de la marta a la ratlla marró del mig de l'esquena. Aquestes ratlles s'ajunten i marquen la capa amb diferents tonalitats posades horitzontalment. Aquesta capa pot ésser portada a la tarda i a la nit, amb diferents models.

Sols PHILIPS ven Bolet i Companyia la marca que ofereix més garantia. (Bolet. — Cortis, 630, davant Casa Llibre)

«HOMBRES DEL MAÑANA» el film de Frank Borzage que presentarà l'Instant

No podem encara donar la data fixa de l'estrena de «Hombres del mañana», patrocinada pel nostre diari. Però és segur que aquest diari lloc dintre la setmana entrant al Cinema Maryland.

Els preus—contant a diverses persones que se'n han adreçat preguntant-nos-ho—seran els corrents.

Del film «Hombres del mañana». Un breu moment que recorda la darrera guerra mundial

sense cap mena d'augment malgrat que es tracta d'una sessió memorable i d'un film de gran categoria.

Tan prompte com estiguin enllestits i determinats certs detalls que manquen, indicarem els llocs on podran els nostres lectors adquirir entrades amb tota mena de facilitats.

«Hombres del mañana», aquest film punyent de Frank Borzage, que ens plau presentar—com a primera manifestació nostra de l'ajut a l'espectacle cinematogràfic en general—, no és pas un film banal o intrascendent.

La seva projecció a Amèrica va produir una sensació enorme i ara, a França, ha promogut àmbits discussions.

En els països on el pensament bellós viu, dissortadament encara, amb intensitat, el film «Hombres del mañana» potser no serà acceptat per la censura, car és un crit d'alerta per a les mares, per als pro-

bres del mañana» és una obra doctrinal d'una pel·lícula tendenciosa. I no res més lluny d'això!

«Hombres del mañana» comporta un bell argument, una història no gens abstracta, ans al contrari, planera, d'interès creixent, de boniques escenes, per bé que de fort contacte amb la vida... i a les quals Frank Borzage hi deixava tot el seu tacte, tot el seu enginy i tota la seva finor espiritual.

El film arriba al més pregon de l'ànima, evident, però sense filosofies, apologies ni tortuositats... És a dir, vertaderament un film de genuïna factura Borzage, que en plasmar un argument pensa amb tots els públics, tot deixant per als de l'«élite», per al de refinat intel·lecte, aquella alta fruïció, aquella refinada delectança que estan més preparats per a capir, perquè saben veure-hi més enllà del que amb ritme colpidor desfila per la pantalla...

PHILIPS és el pa de cada dia comprant-lo a Bolet i Companyia. (Bolet. — Cortis, 630, davant Casa Llibre).

MARIANO ASQUERINO

Aquesta nit, al Teatre Romea, té lloc la funció a honor d'aquest gran actor que es diu Mariano Asquerino.

La seva creació del personatge Anton Laurido, de «La Papirusa», l'ha escabot de consagrar, i avui ja no comprendrem un Anton Laurido que no fos l'Asquerino.

Però no és sols a l'Anton Laurido que aquest actor sap donar tot el relleu que els autors so-

ORO Y MARFIL
és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

men per als personatges de llurs obres. N'hi hem vist d'altres de creacions, en aquest moment ens seria difícilíssim destacar-ne unes quantes. Gairebé podríem assegurar que es compleixen per interpretacions, puix que a una qualitat té Mariano Asquerino, és la que cada vegada que encarna un personatge a l'escena es renova, us sembla el mateix actor. Es, encara avui, un actor que interpreta el que els autors escriuen, i no un actor a qui escriuen comèdies a la mida d'ell. I això ja és el seu millor elogi.

Teatre Novetats

Compania L. CALVO
Penúltim dia d'actuació. Tarda, 4.30. Butaques des de 3 ptes. «LOS GAVILANES», per Gorgé.

La Verbena de la Paloma
per Hertogs. Not. 10. Butaques des de 350 ptes. Actes I i II de «LOS GAVILANES» i «LAS GOLONDRINAS». Per Hertogs. Demà, comiat de la Companyia. Tarda, «LA VERBENA DE LA PALOMA», «LOS GAVILANES», «LA CANCIÓN DEL OLVIDO». Nit, Actes I i II de «LOS GAVILANES» i «LAS GOLONDRINAS». D'ajous, debut de la Cia. MELIA «CELEBRAN amb «USTED TIENE OJOS DE MUJER FATAL»

OLYMPIA

CIRC EQUESTRE

Darrers dies d'aquest grandios espectacle. Nit, a les deu. Funcions a honor i benefici dels cèlebres clowns ídols del públic barceloní. ALEX i FILIP. «LA PERLA DE SEVILLA» a la pista de l'OLYMPIA. Funció monstre de tot el programa de circ equestre i quadros fins a MIQUEL BURRULL. Tocadors, cantadors, balladors. CHARLOT l'autèntic còmic-taurí amb la seva divertida quadrilla i rà les delícies del públic amb el torament d'un FORMOSO «NO-VILLO» cedit per l'empresa Barany. Grandios èxit. «OSCAR ELEFANTEN REVUE». Els elefants savis, musicals, maravillosos, equilibrats, calculadors. Junt amb el Colossal Programa, «ELS 9 PALUDYS LEOPOLDS». La màxima atracció. Èxit segur: «OSCAR ELEFANTEN REVUE». The Nes Ley. A ritme, amb la gràcia d'ALEX i FILIP. El cavaller meravella i els següents debuts: 4 PERCELLS, LES BAHAMONDES, HAMILTONS, THE GREAT ELMANOS, LES LLANOS, THE 4 OLWARS. — Butaques a 3 pessetes. — Demà, tarda i nit, grans funcions.

Principal Palace

PALAU DE L'ESPECTACLE
Compania de Revistes MARGARIDA CARBAJAL. Avui, dissabte, nit, el grandios èxit

LAS DE LOS OJOS EN BLANCO
Demà, tarda i nit, LAS DE LOS OJOS EN BLANCO

CIRC BARCELONES

Director: V. Salvatella. Telèfon 13595. — Avui, nit, a les 10. Grandios èxit RAMPER i els seus col·legues. Demà tarda i nit RAMPER amb les seves grans creacions Preus Populars

Voleu tenir ràdio sempre al dia?...
Compreu PHILIPS a Bolet i Companyia.
(Bolet. — Cortes, 630, davant Casa Llibre)

TEATRE - MUSICA

CONVERSES

J. Rosquelles i Alessani
les seves obres històriques

—Com va anar l'estrena de «Guillem de Cabestany», Rosquelles?

—Bé, molt bé. Va ésser una bona experiència.

—Per què?

—Em vaig posar davant d'un públic amb una obra d'aquesta mena. I el públic va respondre. L'obra va plaur a tots els sectors.

—Satisfet?

—Sí, per què no? L'obra va ésser ben jugada.

—Penseu prosseguir per aquests camins?

—Drama històric? Sí, Crec que és un gran filó. La història de Catalunya pot proporcionar excel·lents situacions escenificables.

—Penseu fer alguna cosa més?

—La tinc feta, ja. Una cosa que es titula «Els set llebrers» —o sia els set pecats capitals. Enmig d'aquestes figures simbòliques, el símbol de l'austeritat. Els set pecats capitals són com una retaula d'aquesta figura.

—No teniu por de fer-ho massa poètic?

—Crec que no, francament. He observat, amb el «Guillem de Cabestany», que el públic pot agafar

ORO Y MARFIL
és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

perfectament aquestes coses. I que pot interessar-se i apassionar-se. És a dir, que és perfectament teatral.

I, presenteu al Premi Iglesies alguna cosa?

—No; a l'Iglesies, no. M'ha passat el termini sense donar-me'n. El que presento és el «Guillem de Cabestany» al Premi Cambó, dels Jocs Florals.

—No tindreu gaires contrincants?

—Agustí Escalasans.
—Amb el «Capitello»?

—Sí; «Els nostres poetes».

—Ah, jo creia que era una col·lecció teatral.

—No; el que potser t'hauran dit és que tinc una obra de teatre.

—Tu? De què tracta? D'una biografia de... de Sant Jordi?

—No tant.

—No fas vestir d'època els personatges?

—Res d'època.

—Una obra moderna?

—Actual.

—Drama?

—No; comèdia. Amb tocs d'humor.

—«Humor»? Em sembla, Riquer...

—Què?

—No sé, no sé...

—Mira. Aci porto el primer acte.

—«El retorn dels gentils»?

—Sí. Em sembla que ja bonic, el títol.

(El repòrter agafa l'obra i comença la lectura. La comença i l'acaba. El primer acte ha lliscat sense adonar-se'n)

—Et felicito. Ha estat una sorpresa.

—Què et sembla? Una bona obra?

—Una obra molt divertida. Jo recordaria això i això. Però tu no ho facis. Has fet un primer acte molt divertit.

—El segon acte —darrer— consta de dos quadros. El primer és resolt tot amb un sol personatge.

—Monòleg?

—No. Diàleg mitjançant el telèfon i amb l'ajut de la ràdio.

—Em sembla que m'agradarà. Et felicito, humanista Riquer.

—Humanista i humorista.

I. A.

GRAN TEATRE DEL LICEU
Avui, a les 9.30. Última de El Matrimonio Secreto Diumenge, tarda

IOSCA
per JACOBO, LUCCIONI, INGILLERI. Dimarts: Funció popular

AIDA

TEATRE COMIC
GRAN COMPANIA DE REVISTES
Avui, dissabte, tarda, a les 5.15. Nit, a les 10.15. EL GRAN EXIT

Los maridos de Lidia
per Ligeró, Montalvan, Pozas, etc. i tota la Companyia. Demà, diumenge, tarda a les 4. «EL DUENDE» i «LOS MARIDOS DE LIDIA». Nit, «LOS MARIDOS DE LIDIA».

“Melo“, de Bernstein, estrenada en la funció d'homenatge a Josefina Diaz, fou un pretext per omplir de flors l'escenari del Barcelona

UNA ADMIRABLE INTERPRETACIO DE JOSEFINA DIAZ, L'HOMENATJADA

Josefina Diaz va fer, ahir, una deliciosa, una intel·ligentíssima creació de la «Romana», del melodrama de Bernstein. Serien injustos al costat del nom de l'actriu homenatjada, el del seu company Manuel Collado i el de Pedro F. Cuenca, completant la trilogia melodramàtica: mulier, marit i amant. Una obra amb tres figures que són tres tòpics, lligades per l'essència i per l'anècdota del melodrama, aquestes que Bernstein s'ha complagut a exaltar i a donar un nou color i color. Perquè el «Melo» de Bernstein deu ésser una obra nascuda d'una juguesca de cafè. Una mena de joc o d'exhibició del dramaturg que s'ha proposat fer, amb les figures més gastades del teatre, un melodrama nou. Nou de sensibilitat, d'agudesa. Nou de realització. Donant al melodrama una agor de tragèdia i una lleugeresa de film. No li ha calgut un gran esforç per fer la prosa. Ni una complicació de l'anècdota ni una exageració anormal en els caràcters. En la quotidianitat, en el fil d'on s'estreuen les comèdies, Bernstein ha cercat i trobat els elements del melodrama i l'ha bastit amb tots els elements normals.

Bernstein no s'ha descuidat cap dels tòpics melodramàtics. La juguesca ha estat guanyada. El marit, gentil i pobríssim; la mulier, altiva i un xic defraudada; enmig dels dos, l'amor artístic, home de món, figura romàntica que lluita entre l'amor i el sacrifici-se per ell. D'ací neix l'etern conflicte; veu l'amor que tot ho sacrifica i comença l'acció perversa de l'amor; la dona no és deturada davant de res i prepara el verí. Però la perversitat fracassa i la mulier

es suïcida. Mor en les algues del Sena, com en els melodrames de debò. Qui no diria aquesta anècdota atrevida de les pàgines d'un fascicle per centregues.

Però amb aquest tema proposat com a un «tour de force» el títol de l'obra és ben explícit: «Bernstein ha fet una gran obra. Una obra que només fan els grans dramaturgs. Una obra que té —com hem dit— un fons de tragèdia i un desenvolupament. La tragèdia viu en allò més pregon que hi ha en les figures, al fons de tot dels caràcters. La figura de Pere ha estat traçada meravellosament. L'home feble, petit, arruïnat i l'ombra del gran amor que sent vers la mulier, de la gran admiració que sent per ella, i ella, la gran dona, que es creu que pot vèncer-ho tot amb la seva altivessa, i es troba, de sobte, empresonada per l'amor i víctima dels instints més baixos. La tragèdia d'aquests dos caràcters, Bernstein la traça evolutivament, progressivament. A cada nova escena es va perfilant la pintura. Com Bernstein arriba al desenllaç, podria explicar-nos-ho la realització de film de què hem parlat. Imatges diferents, trencament amb els preceptes clàssics. Quadros en què no es diu una sola paraula, determinats només per l'ambient. Però Bernstein, amb aquest sistema, arriba a un desenllaç natural, naturalíssim, i agafa d'ala a l'envergadura dels personatges i les conseqüències del conflicte que juguen. Tots són ells mateixos en tots els moments, i el desenllaç és, fatalment, el que havia d'ésser. La realització de film no vol pas dir, però, realització cinematogràfica. És, en tot cas, una realització de film teatral —si és possible jugar amb aquests dos

mots— i l'obra no deixa d'ésser mai absolutament teatral. El melodrama es presenta singularment a aquesta manera de fer.

L'obra té moments senzillament meravellosos. L'agor de Bernstein, aleshores, va dissenyada amb una subtil melancolia. El primer i segon quadros duen tot el que nosaltres volem establir-nos de dir, perquè no sembli que pretem descobrir el nom de Bernstein i el seu melodrama.

Hem començat parlant de la interpretació. Perquè la interpretació de «Melo» ens va fer veure els grans actors que són Josefina Diaz i Manuel Collado. Ella, meravellosa de gest i d'exposició sempre justa i natural. Ell, un actor maleable, apte per a tots els papers i totes les actituds. La interpretació de «Melo» pels dos artistes, ha estat una de les més perfectes que hem vist, de molt temps ençà, a la nostra ciutat. Pedro F. Cuenca, un gran actor, molt en el seu lloc.

Els altres interpres, molt bé. La presentació, digna.

Ahir, amb l'estrena de Bernstein, va tenir lloc l'homenatge a Josefina Diaz. Josefina Diaz estava rutilant, en la funció d'ahir. L'escenari va omplir-se de flors. Naturalment, el públic no va comprendre tota la intenció de l'obra. Però, així i tot, va interessar-se en tots els moments, i adhué va apassionar-se'n. No fou pròdig en aplaudiments, en relació a l'obra i a la interpretació. Però va tributar una cordial salutació a Josefina Diaz i a homenatjar-la ben sincerament.

Ignasi AGUSTI

L'alcalde de Madrid i l'organització del «Teatro Español»

«Si jo hagués continuat essent ministre de la Governació—diu el senyor Salazar Alonso—hauria dictat una ordre als Ajuntaments obligant el funcionament dels teatres municipals»

L'alcalde de Madrid, les aficions literàries del qual són conegudes, ha fet a un periodista les següents declaracions:

—Amb el Teatre Espanyol es seguia un procediment nociu per

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.

—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotat la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconselli. L'escenari del Teatre Espanyol no tindrà res d'enveja als millors del món. I així surto al pas de l'afectuos i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com

a adjudicar-lo. No ha d'ésser, com a cosa municipal, negoci d'exploatació, sinó escenari d'art depurat, i a això s'encaminen els meus esforços. Que l'Ajuntament faci un pla artístic, i que s'acomodin a aquestes normes estrictes.

—Es tema propici per a una sessió municipal, el pla d'una cam-

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.

—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotat la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconselli. L'escenari del Teatre Espanyol no tindrà res d'enveja als millors del món. I així surto al pas de l'afectuos i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.

—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotat la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconselli. L'escenari del Teatre Espanyol no tindrà res d'enveja als millors del món. I així surto al pas de l'afectuos i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.

—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotat la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconselli. L'escenari del Teatre Espanyol no tindrà res d'enveja als millors del món. I així surto al pas de l'afectuos i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.

—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotat la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconselli. L'escenari del Teatre Espanyol no tindrà res d'enveja als millors del món. I així surto al pas de l'afectuos i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.

—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotat la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconselli. L'escenari del Teatre Espanyol no tindrà res d'enveja als millors del món. I així surto al pas de l'afectuos i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.

—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotat la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconselli. L'escenari del Teatre Espanyol no tindrà res d'enveja als millors del món. I així surto al pas de l'afectuos i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.

—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotat la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconselli. L'escenari del Teatre Espanyol no tindrà res d'enveja als millors del món. I així surto al pas de l'afectuos i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com

PROSCENIS

* A l'Espanyol es posarà pròximament una nova òpera arrevistada.

* Els autors de la qual són els periodistes Agustí Collado i J. Roig Guibernau.

* Després de diversos dubtes, aquests autors han adoptat per a la nova obra el títol de «Roda el món i torna al Born».

* La música és del mestre Torrens.

* Aquesta nova obra s'estrenarà el dia 24 d'aquest mes, si no hi ha rectificació.

ORO Y MARFIL
és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

* A darrers de febrer, la companyia de Santpere anirà a València, fins a Pasqua.

* I a l'Espanyol hi anirà «El Nostre Teatre» de València.

* Es tracta d'un intercanvi.

* Lluís Sabater Rossinyol, estudiant de Filosofia i jove home de teatre, feia alguns temps que havia acabat una comèdia titulada «L'autoritat repartida».

* Eduard Pagès (jill) n'ha fet una versió castellana, que serà estrenada dintre poques setmanes a Madrid.

* Una notable companyia amateu la posarà al Teatre Maria Guerrero. Desitgem als nostres amics un franc èxit.

ORO Y MARFIL
és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

* Després de Reis hi haurà canvis de companyies, sobretot als escenaris castellans.

* A Romea està a punt d'acomodar-se la companyia Irene López de Heredia-Mariano Asquerino.

* Al Barcelona, està a punt de fer-ho la de Josefina Diaz i Manuel Collado.

* A la primera la substituirà la companyia titular del Romea.

* Aquesta companyia és Heredia-Barbem.

* Josefina Diaz i Manuel Collado seran substituïts, tard o d'hora, per Maria Fernández Ladrón de Guevara i Rafael Rivelles.

ORO Y MARFIL
és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

* Que, a més de l'aurèola que porten després del fall de llur divorci, faran anar la gent al coliseu de la Rambla de Catalunya, perquè són uns bons actors.

TEATRE APOLO
(Nova Empresa)

Compania Catalana de Grans Espectacles
CASALS-CLAPERA
Nit a les 10. El gran triomf

Les verges caigudes
Demà: Comiat de la Companyia. Tarda, a dos quarts de quatre. CARTELL MONSTRE.

La famosa comèdia en dos actes «L'AMOR VIGILIA» (més de 4.000 representacions) i «LES VERGES CAIGUDES».

Nit: **Les verges caigudes**

darrera representació.

Teatre Barcelona
Compania

DIAZ DE ARTIGAS-COLLADO
Avui, nit. La formidable comèdia de Bernstein

«MELO» (Melodrama)
Demà, tarda, 3.30. Teatre d'Infants: Estrena de «MARRAMIAU»

A les 5.30 i nit «MELO» (Melodrama)

ORO Y MARFIL
és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

GRAN TEATRE ESPANYOL
Telèfon 11702

Compania Santpere
Avui, nit, a les 10. Últimes representacions de l'èxit grandios

AQUESTA NIT I MAI MES
AQUESTA, diumenge, tarda a les 3.30. El cartell més gran de la temporada.

«LA REINA HA RELLESCAT» i «AQUESTA NIT I MAI MES». Nit: Comiat de la Companyia. «AQUESTA NIT I MAI MES».

TEATRE VICTORIA
Gran Companyia Lirica

Avui, no hi ha funció
Demà, diumenge, tarda **LA DOLORES**

i **LUISA FERNANDA**
Nit, a les 10. L'èxit de la temporada

La mentira mayor

A L'ESCENARI...

... del Coliseu Pompeia

El notable galan-actor Pere Genet, en fa una excel·lent creació d'aquest frívol i banal «Don Joan». Elvireta Jofre personifica d'una manera insuperable la «Donya Agnès» del nostre segle. Joaquim Torres juga admirablement el

Futbol

Campionat de Catalunya de segona categoria. — Partits per a demà i àrbitres

Grup Barcelona:
Badalona-Garcia, Bayés.
Atlètic U. E. Gràcia, Bertran.
Català-Gràcia D. E., Massip.
Grup Llobregat:
Vic-Foment, Prada.
Gavà-Martorell, Moroto.
Rubí-Olesa, Sauri.
Grup Girona:
Malgrat-Figueroles, Santoré.
Tordera-Casal, Zapater.
Palamós-Parrés, Pagés.
Arenys-Bianes, Buena.

Els equips que presentaran els clubs catalans en el Campionat de Lliga

Barcelona:
Nogues, Zabalo, Arana, Guzman, Lecoona, Pedrol, Votolrà, Raich, Escollà, Morera i Pagés.
Espanyol:
Fournier, Arat, Pérez, Cifuentes, Solé, Edelmiro II o Cristó, Prat, Edelmiro I, Iriondo, Manólin i Bosc.

En aquest equip l'arrencament de la ratlla mitjana encara no és segur, i per tant, no se sabrà com estarà formada fins al moment de sortir al camp l'equip.

Sabadell:
Massip, Morral, Blanc, Argemí, Font, Mota, Sanglessa Galvany, Gual, Barceló i Perera I.

L'equip ha marxat cap a Pamplona en autocar, acompanyat del director senyor Alavedra i del delegat federatiu senyor Forns.

També acompanya els excursionistes el jugador Calvet, que se gona un telegrama rebut, ja la Federació Catalana, de la Nacional, no es podrà arrencar amb els seus companys. De totes maneres es fan gestions prop de la Nacional per a resoldre l'assumpte, i si la contesta és favorable, Calvet podrà prendre part en el partit contra l'Ossuna.

Girona:
Iborra, Farró, Torredelot, Trias, Prieto, Maderu, Sanjuán, Clara, Serra, Pequerul i Relxach.

Barcelona:
Navés, Borrás, Martín, Camacho, Mena, Schild, Ballester, Xiol, Fargues, Serra i Torres.

Diversos partits per a demà

COPA SANS
(Segons equips)

Martinec-Mollet.
Sans-Europa.

CAMPIONAT COMARCAL DE LLEIDA

Palau-Mollerusa.
Bellanes-Borges.
Ibars-Cervia.

AMISTOSOS

Dertusa-Barcelona (reserva).
CAMPIONAT DE MENORCA
C. D. Menorca - C. D. Vila Carles.
C. D. Ilenc - C. D. Sant Lluís.

Els partits i àrbitres de la sisena jornada del Campionat de Lliga

PRIMERA DIVISIO

Espanyol-Barcelona, Santiago.
Atlètic de Bilbao-Madrid, Arribas.
Atlètic de Madrid-Betis, Ostale.
Donostia-Valencia, Vallés.
Oviedo-Arenes, Melcon.
Sevilla-Racing, Canga Argüelles.

SEGONA DIVISIO

Primer grup:
Olot-Ferrol, Villaverde.
Valladolid-Avilés, Elizaso.
Sporting-Barcelona, Isaac Fernández.
D. Corunya-Nacional, Campo.

Segon grup:
Badalona-Girona, Cruella.
Ossuna-Sabadell, Jàuregui.
Saragosa-Irún, Casterenas.

Tercer grup:
La Plana-Hércules, Comorera.
R. Granada-Elx, Iglesias.
Gimnastic-Lleuant, Balaguer.
Múrcia-Malacitano, Torres.

La quarta jornada del Torneig Pre-Professional

Sans-Granollers, Aicart.
Calella-Sant Andreu, Cardiel.
Horta-Tàrraga, Alvarez.
Iluro-Terrassa, Llorens.
Europa-Martinec, Ballu.

Torneig de classificació de la primera categoria B

TERCERA JORNADA

Santboia-Mollet, Bri.
Sant Cugat-Manresa, Solà.
Palafregell-Anoia, Farré.
Reus-Poble Nou, Ribalta.

Escacs

Primer Campionat Individual d'Escacs de la Unió Comarcal de Barcelona-Ciutat de la F. J. C.

Demà, dia 6, a les onze del matí, s'efectuarà el sorteig de tandes i locals del joc del primer campionat individual d'escacs, de la Unió Comarcal de Barcelona (Ciutat), de la F. J. C. de C. a l'estatge del grup organitzador «Catalunya», Rosselló, 175.

TOTS ELS ESPORTS

Ciclisme

Demà, a Mallorca, l'interessant matx darrera moto, Brossy-Cebrián Ferrer, Llompart

Demà, els aficionats mallorquins estan d'enhorabona, car a la pista del Tirador, hom els ofereix una cursa emotiva en grau superlatiu, i d'un interès internacional remarcable.

Es tracta de la prova darrera moto, que han de disputar, el campió espanyol de l'especialitat, el català Josep Cebrián Ferrer, i el francès René Brossy, ex-campió amateur mundial, i avui passat al professionalisme, una de les més destacades figures d'Europa.

Brossy, ja es troba a Mallorca, i en els seus entrenaments, ha confirmat a bastament la classe excel·lent i nomenada de que se precedeix, cobrint voltes a 18 segons, i demostrant ésser un magnífic exponent de l'emotiva modalitat darrera moto.

Cebrián Ferrer, a qui no escapa la importància i transcendència, que per ell, tindrà un triomf sobre el francès, es troba preparat magníficament, i junt amb el seu preparador, el popular Saura, han vingut entrenant-se aquesta setmana, amb la màxima activitat.

Els aficionats fan moltes cabales sobre aquesta lluita que tan els interessa, i Brossy, que molts creuen que malgrat, s'imposarà a l'espanyol, són també munió els que confiant en la forma excel·lent de Cebrián, opinen que aquest donarà la màxima sorpresa, millor, la confirmació de la seva elevada classe internacional com a estayer.

Sigui quin sigui el resultat, tot hom està d'acord en convenir, que la lluita serà emocionant, i que el vencedor tindrà necessitat d'emprar-se a fons, per assegurar el triomf.

També participuarà a l'esmentada prova, el mallorquí Llompart, qui, si bé sembla que ja actua en segon pla, no cal pas descuidar-se, car és home prou bregat, i dur, perquè pogués donar algun disgust.

El Torneig Internacional de Ciclisme de Saló

Ha causat veritable sensació l'anunci del 20-èig Internacional de Ciclisme de Saló, que s'efectuarà a l'Olympia des del proper diürn.

Les proves sobre enorme trineu tenen un interès extraordinari. Heus ací que tots els esportistes, uns per desig de conèixer l'especialitat i tots amb l'afany de demostrar el que donen de si els nostres corredors davant els estrangers, esperen amb expectació i el millor desig el començament de les sessions.

De moment, els inscrits són: Georges Speicher, campió del Món en 1933, Guanyador de Volta a França 1933.

Raymond Louvet, actual campió de França, Guanyador de l'etapa Nantes-Caen, de la passada Volta a França.

Marcel Jean, campió amateur del Món en 1929, i diverses vegades finalista del Gran Premi de la Vila de París.

Pauli Mori, campió d'Itàlia 1927, i finalista del Món Guanyador dels sis dies de Nova York, 1930.

Maria Caffiador, campió d'Espanya, 1933, i de Catalunya, 1924.

Joan Plana, campió d'Espanya de velocitat, 1932 i 1933.

Gonçal Ros, de Sant Just, campió de Barcelona, 1934. Pertany a la U. E. de Sans.

Antoni Destrieux, campió d'Andalusia, Lluís Pujol, del Sport Ciclista Català, primera categoria.

Lluís Valent, independent, primera categoria, Ramon Benages, de l'Agrupació Ciclista Montjuïc, primera categoria, Josep González, de la Unió Ciclista Barceloneta, primera categoria.

Escuriel formarà part de l'equip espanyol a la Volta a França d'enguany

Diumenge passat va ésser signat el contracte amb el notable escuriel que formarà part de l'equip nacional espanyol que ha de representar-nos.

De moment, dels vuit homes que han de compondre l'equip, ja n'hi ha quatre: Caffiador, Esquerre, True i Escuriel. Cal reconèixer que el reforç d'aquest darrer és d'un valor inestimable, i tot un encert.

Base-Ball

Campionat de Catalunya (segons equips)

Canadenc - Mèxic. Empire, senyor Cortés.
Faet - Catalònia. Empire, senyor Rosselló.

Els partits començaran a les deu del matí i es jugaran en el terreny del club posat en primer terme.

Davant de la sisena jornada del Campionat de Lliga

La jornada de demà és de les que tenen més importància per als aficionats al futbol. Deixant de banda l'esperança que aconsoia els endarrerits, és a dir, la molta esperança de variar amb el temps les posicions que, de moment, semblen més fermes, la puntuació actual és el que per ara compta, i els resultats de demà el que té interès i actualitat.

Per als catalans té tant d'interès el partit Espanyol-Barcelona, que es jugarà a can Ràbia, com l'Atlètic de Bilbao-Madrid, que es jugarà a Sant Mames, i l'Atlètic de Madrid-Betis, que es jugarà al Stadium Metropolitano. Són aquests tres encontres i cadascun d'aquests encontres, els que poden variar immediatament la posició del Barcelona, que és l'equip català millor classificat a la primera divisió.

Lògicament, atenint-nos al que ha passat en el que portem de temporada, l'Espanyol ha d'ésser batut demà en camp propi. L'equip de can Ràbia té individualitats de primera línia, però en té poques i no estan ben acompanyades. La mobilitat de la davantera i l'eficàcia del joc de Solé al mig-centre, no són suficients per a compensar l'empenta que, normalment, té la davantera barcelonista. A més a més, les tallades de joc espectaculars que molt sovint veiem en la línia mitja espanyolista i, de tant en tant, en la defensiva, no van acompanyades d'un servei de pilota oportú a la davantera. D'ací que en moltes ocasions les avançades dels equips que lluiten amb l'Espanyol s'interrompin, només, però no s'anul·lin. Més de quatre pilotes que els espanyolistes prenen a un davanter contrari, van a parar a un de propi que es troba en un moment que li és impossible de fer res de profit.

El Barcelona, en canvi, compta

amb una davantera que, si no és sorprenent, té una homogeneïtat remarcable i uns rematadors, Raich especialment, oportunistes. Aquesta davantera té demà l'avantatge de topar amb uns defenses que "entren", és a dir, que es posen en situació d'ésser "driblats". I si, per la seva banda, Arana també és d'aquesta mena de defenses, cal comptar amb Zabalo, que és de l'altra "classe", o sigui que tallen joc sense precipitacions.

Potser l'enigma del partit de can Ràbia, és només la línia mitja barcelonista. Mentre aquesta jugui mitjanament, és el més probable una franca victòria dels blaugrana.

Per a l'Atlètic de Bilbao no és el mateix lluitar a Santander contra el Racing, que jugar a Sant Mames contra el Madrid. Per viés que el conjunt que acabdilla Zamora sigui dels que més es citen i els muntanyencs siguin considerats com a equip modest, la influència del camp no és negligible en aquest cas, i la "modestia" dels del Racing no exclou la col·lectivitat i l'eficàcia, com es veu diumenge passat.

Cal comptar també — i és molt important — amb la necessitat moral que té l'Atlètic de treure's, jugant amb un contrincant d'anomenada, l'espina de la desfeta del camp del Sardinero. Si el públic de Bilbao no pren, davant dels seus equips, una actitud semblant a la dels barcelonins en la primera part del partit Barcelona-Oviedo, si no els desmoralitza amb crits de censura, justos o injustos, però contraproduents, és molt possible que, com en altres ocasions, l'Atlètic es reuigi i faci demà el paper que no ha sabut fer una setmana abans.

Sigui com sigui, per al Madrid serà un partit de compromís. Es

probable que resti amb els mateixos vuit punts que ara té a la classificació.

Les individualitats de l'Atlètic de Madrid, tarden a entendre's, però a casa seva, i contra un equip que, amb tot i figurar al davant de la classificació, guanya mes aviat pel que no li fan que pel que fa, és a dir, per l'eficàcia defensiva més que per l'ofensiva, bé podria fer un paper semblant al que sabé fer al mateix camp de demà davant el Racing de Santander.

El públic de l'Estadium Metropolitano és madrilenys fins al moll de l'os, el temps que ja normalment a Madrid no és el mateix de Sevilla, i el trobar-se en terreny contrari no facilita les velletats que plauen a la defensa del Betis.

Es possible que aquesta vegada els atlètics encertin la "sorpresa" i ens donin la clau de la jornada.

I els tres partits restants, a més a més de no poder alterar la posició dels primers classificats, semblen que s'hagin de decantar a favor dels propietaris del terreny en els casos Donostia-Valencia i Oviedo-Arenes, i a favor dels visitants en el cas Sevilla-Racing. Això, naturalment, si els d'Oviedo no es ressenten del cansament i de l'eficàcia moral del partit del dia de cap d'any a Girona, i si la davantera del Racing no es presenta a Andalusia amb la manca de fons del dia que s'enfronta amb l'Espanyol a can Ràbia.

En la segona divisió, i en el que afecta Catalunya, el Sabadell tindrà un enemic gairebé impossible de vencer; i el Girona, si, com l'Oviedo, no es ressent del partit del dia de cap d'any, podrà sortir vencedor del camp de Sant Adrià, a desgrat de la bona voluntat dels de Badalona.

JOSEP M.ª VILA

Basquetbol

Els partits de promoció per a demà

Unió Cristiana de Joves-Juventut Atlètica Club de Sabadell, camp de l'Atlètic Basket Juniors, a dos quarts d'onze del matí; àrbitre Sureda-Kalenda.

Centre Catòlic d'Hospitalet-Segona Comandancia d'Intendència, camp de la Unió Cristiana de Joves, a les dotze del matí; àrbitre, Brotons-Blanes.

Unió Gimnàstica i Esportiva de Badalona-Atlètic Basket Juniors, camp de la Unió Cristiana de Joves, a dos quarts d'onze del matí; àrbitre, Moneris-Pascual.

Partits amistosos per a demà

Centre d'Esports Bordeta-Basket-Ball Montserrat, primers equips, a les onze del matí; àrbitre, Martínez-Santiago.

Alguines Blaves (primer equip)-F. C. Martinec (segon equip); a les onze del matí.

F. C. Barcelona-Olympic Basket Club de Sant Feliu de Llobregat, tercers equips, a les deu del matí; àrbitre, Mallar-Clara.

F. C. Barcelona-Olympic Basket Club de Sant Feliu de Llobregat, segons equips, a les onze del matí; àrbitre, Mallar-Clara.

Atlas Club-Laletà Sport Club, segons equips, a les deu del matí.

Atlas Club-Laletà Sport Club, primers equips, a les onze del matí.

Ripollet Basket Club (segon) -deu del matí; àrbitre, Bosc-Ferrer.

Ripollet Basket Club (primer) -Laletà Sport Club (selecció), a les onze del matí; àrbitre, Bosc-Ferrer.

Esbart Magda (primer)-F. C. Barcelona (selecció), a les deu del matí.

CAMPIONAT DE LA F. J. C.

Partits que es jugaran demà:
Grup Barcelona i Comarca
Primera divisió:
New Catalonia-Badalona.
Santa Madrona-Conquista.
Saba Nova-Sportiva.

Segona divisió:
Poble Nou-Unió Local.
Centre Social-Sant Martí.
Sant Josep Oriol-Matarró.

Grup Vallès
Granollers-Cerdederu.
Caldes de Montbui-La Garriga.

Hockey
Campionat de Catalunya

Partits i àrbitres designats per l'Associació, per a demà:
Primers equips:
Junier-Terrassa, Bustamante.
Tarragona-Polo, M. Valls.
Universitria-Intèrpid, Satistegui.
Segons equips:
Terrassa-Junior, Trias.
Polo-Agfa, Abella.
Intèrpid-Universitria, Ohlguier segon.

NOTICIARI D'EXCURSIONS

Esport Ciclista Català farà una excursió matinal a la Font de l'Alzina de Santa Coloma de Gramenet. La sortida serà de la Plaça de la Universitat a les vuit del matí; es farà l'anada per Sant Adrià i la tornada per Sant Andreu. Total 22 quilòmetres.

El Centre Excursionista Minervà portarà a cap una excursió matinal al Vallès sobri el següent itinerari: Cerdanyola Granja Flor de Maig Sant Medir i Tibidabo. Reunió: Estació del Nord (Arc del Triomf) a tres quarts de set del matí.

La Unió Excursionista de Catalunya (Barcelona) farà una sortida d'esquí a La Molina.

La Unió Excursionista de Catalunya (Barcelona-Sans) farà una excursió a les serres de Bertí.

Natació

Demà, diumenge, al C. N. Barcelona, el festival infantil de Reis

Demà, diumenge, diada de Reis, a les onze del matí, el C. N. Barcelona celebrarà a la seva piscina de l'Escuria el festival infantil anual dedicat a honor i estimul dels petits nedadors, els quals esperen aquesta competició amb gran entusiasme per proporcionar-nos una ocasió de demostrar llurs progressos.

El programa d'aquesta simpàtica reunió està integrat per les següents proves:

25 metres lliure (nois).
25 metres lliure (nenes).
50 metres lliure (nois, en dues sèries).

Relevaments 3 x 50 estils (nois).
Water polo (infantil).
Salts (infantil).

Davant l'excel·lent combinació de les proves i per tractar-se de les actuacions de les esperances futures de la nostra natació, cal esperar que aquesta sessió obtingui un èxit remarcable, que estimularà molt els petits concursants.

Pilota basca

Club Bascònia Frontó Novetats

Partits per a demà, diumenge, al matí:
Primer, a les 10: Rosales - Chistu contra Pablo - Joaquin.

Segon: Matesanz II - Tintore II contra Florit - Sabat.

Tercer, infantil: Blenner - Bilbao contra Salsamendi IV - Ortego.

Quart: Erdoza - Jorda contra Riera - Gámpor.

Cinque: Torrens II - Riqué contra Vázquez - Matesanz I.

Atlètiques

El XVI Gran Premi Jean Bouin

S'acosta ja la data de celebració del Gran Premi Jean Bouin, organitzat per l'INSTANT conjuntament amb el Centre d'Esports Aire Lluire, i l'èxit comença ja a entreveure's, car els clubs estan preparant llurs atletes amb tota intensitat.

Cada dia són una legió els atletes que s'entrenen a la Diagonal, i els diumenges al matí semblen talsment una cursa tants són els que es preparen damunt el terreny.

En una edició propera donarem íntegre el reglament que regirà en el Jean Bouin, el qual serà de gran interès per als futurs participants.

Recomanem especialment que els atletes no esperin a darrera hora a instruir-se car la data de tancament és la del dia 17, a les dotze de la nit, i per a facilitar els treballs cal que transmetin les inscripcions, com més aviat millor, a qualsevol dels domicilis de l'INSTANT, Centre d'Esports Aire Lluire o a la Federació Catalana d'Atletisme.

Entrenament per a demà

La Federació Catalana d'Atletisme comunica a tots els atletes en general i clubs en particular que demà al matí assistiran a l'entrenament de Cros country que es celebrarà a l'Hipòdrom de can Tunis.

Aquest entrenament consistirà en uns cinc quilòmetres de recorregut dins i a l'entorn de l'Hipòdrom, el qual servirà per adaptar-se a aquesta especialitat, en vista als properes campionats.

Els atletes hauran d'estar presents a l'Hipòdrom a les deu del matí car l'entrenament s'efectuarà a dos quarts d'onze.

La neu

L'empresa del Ferrocarril de Ribes a Núria ha fet públic que a les pistes del Santuari hi ha 5 centímetres de neu; a les Nou-Fonts, 35 centímetres, a les de Nou-Creus, 30 centímetres, i a les de la Cama de l'Embut, 50 centímetres.

A La Molina i a Camprodon no hi ha neu.

Als Rasos de Peguera, 20 centímetres, i al Refugi d'Envallera, 120 centímetres.

Vàries

El Japó i els Jocs Olímpics

TOQUIO, 4.—El Japó està representant en la reunió que ha de celebrar a Oslo el Comitè internacional dels Jocs Olímpics, pel comte Michinasa Soyeyima, que arribarà a Girona el dia 18 dels corrents.

Soyeyima demanarà al Comitè que els Jocs Olímpics de 1940 tinguin lloc a Toquio. Demanarà també que figurin en el programa uns partits de basquetbol.—Fabra.

La millor informació a L'INSTANT

Boxa

Freddie Miller va vèncer el francès Augier per k. o., en set rounds

El campió del món dels plomes va actuar arit passada a la sala Wagram de París. Com ja es suposava per endavant, Augier, que fou l'adversari de Miller, no va ésser adversari de prou consistència per aguantar l'empenta de l'americà.

En començar, Miller va dominar a plaer, i al setè round va deixar fora de lluita l'ex-campió francès dels plomes, per força estona més dels deu segons fatídics.

El combat, naturalment, no ha tingut història, i es pot dir que no ha satisfet pel domini evident de l'americà.

Aquesta és la tercera victòria que Miller assoleix per fora de combat d'ençà de la seva campanya pel continent.

Cheo Morejón s'imposa clarament a París

El popular i simpàtic Cheo Morejón, que a casa nostra, després d'una llarga actuació, comptava ja amb tants adeptes, tant per la seva simplicitat i originalitat, com també per les seves condicions excel·lents de boxador, a París, es veu que ha emprès el mateix camí que a la nostra ciutat.

Arran del seu triomf sobre Kid Niram, Cheo Morejón ha estat força sol·licitat, i ja té contractat un combat per al dia 6 de febrer vinent, amb el francès Rockille.

Morejón ha dit que desitja ésser acarat al belga Rot i al francès Candel, qualificats adversaris del campió Marcel Thil.

Es indubitable que si persisteix la sèrie de victòries que porta conquerides, aviat el veurem davant aquestes figures esmentades.

Cosa que sincerament desitjariem.

El matx Marcel Thil-Mac Avoy serà dirigit per un àrbitre belga

L'interès principal de la boxa europea, radica aquests dies en el matx que el dia 14, a París, han de disputar el francès Marcel Thil, campió del món del pes mig, i l'anglès Mac Avoy, femella espanyola britànica de l'esmentada divisió.

Ambdós homes es disputaran el títol europeu dels mig-forts, títol que es troba avui vacant, i que els dos han estat nomenats per la I. B. U. per a disputar-lo.

L'encontre serà dirigit per un àrbitre belga, segons desig de la I. B. U., i sembla que la Federació belga assenyalarà per tal designació Mr. Demunter.

Arizmendi, també campió dels plomes, ha batut Armstrong

EN TANCAR L'EDICIO

Madrid

Topen els expressos de Galícia i Astúries

MADRID, 5. — S'han rebut notícies a Madrid donant compte que prop de l'estació de Palanquinos (León) han topat els expressos d'Astúries i Galícia.

A conseqüència de la violenta topada, ha resultat mort l'oficial de Correus, senyor Josep Badena, de servei en el tren de Galícia.

També han resultat ferits de pronstic reservat, Luis Dolz (Ordesa), Ignasi Cedeñer, subdint alemany, Plàcid Delgado Vazquez; el conductor del tren d'Astúries, Miguel Lapuerta Alvarez.

Han sofert ferides lleus, Julia González de la Plana; el fogaller del tren de Galícia, Miguel Terrera; el fogaller del tren d'Astúries, Pauli Uillejos; Joan Gallego Azular; Félix Martínez Díaz; Juan Teller Arche; Ramon Carrera Joan Martín Calero; Veneciano Díaz; Sonia Antoni Pinilla Sierra i Ramon Segura Camilla.

En tenir-se notícia de l'accident, a León, sortiren ràpidament alguns trens de socors amb personal sanitari i brigades doblers que començaren a treballar per a deixar la via expedita.

Alguns vagons han quedat rissats, i les màquines estan embarrats.

Dintre les restes dels cotxes fou extret l'oficial de Correus, el qual ha resultat mort. L'expedició de correus es feta en un cotxe de passatgers.

Els llops han entrat a poblat

ZAMORA, 5. — Al poble de Sotillo de Sanabria han baixat els llops i han causat danys als ramats. Passen de 20 les cabres mortes en aquests últims dies. Alguns llops arriben fins als carrers ciutadins, i els veïns els persegueixen amb gossos per a prendre'ls les cabres.

L'actuació del jutge especial

MADRID, 5. — Davant el jutge especial senyor Alarcón, ha declarat

NEIVA
XOCOLATES
de gust exquisit
«El Intercambio S. A.» - Barcelona - Corts, 778 - Telèfon 52864

Madrid

rat aquest matí l'ex-diputat socialista de les Constituents, Antoni Cabero Tova.

En acabar la referida declaració, el jutge disposa que ingressi als calabossos.

Aquesta tarda serà traslladat a la Presó Celular.

El senyor Tova ha estat detingut tres vegades a París, per fer propaganda revolucionària.

El senyor Vaquero indemnitzat amb mil pessetes l'amo de l'automòbil que fou incendiat durant els dies de revolta

MADRID, 5. — El ministre de la Governació en rebre els periodistes, els presentà el xofer Llorenç García Mostaza, qui, amb motiu dels passats successos, exposà el seu cotxe, que fou malmès pels revolucionaris, els quals calaren foc al vehicle.

El senyor Vaquero, per a fer la reparació al cotxe, l'haurà al dit xofer, en nom del Govern mil pessetes.

Després, el ministre donà compte que anit passada es cometé un atracament a Saragossa, i que havia estat detingut un dels pistolers.

El President de la República rep el senyor Miguel de Unamuno

MADRID, 5. — El President de la República fou complimentat pel ministre d'Indústria i Comerç.

En audiència civil rebé don Miguel de Unamuno, don Josep Maria don Lluís Truncharre.

Ha dimitit en ple la Junta municipal de Madrid del partit radical

MADRID, 5. — L'agrupació radical de Madrid ha celebrat sessió extraordinària per a examinar la gestió de la Junta municipal central i la dels representants del partit en la Comissió gestora de l'Ajuntament de Madrid.

Es discutiren diverses proposicions incidentals. Una d'aquestes referent a un vot de censura oer a l'actuació de la Junta municipal en relació amb la propaganda política. Defensà aquesta proposició el senyor Casteljón, qui alludí la inactivitat de l'esmentada Junta, que no ha desenvolupat una tasca de captació adequada en aquests moments, mitjançant la creació de borses de treball, que fossin un motiu per a aconseguir l'adhesió dels treballadors.

Es tractà també de la forma anòmia en què foren nomenats els gestors del partit a l'Ajuntament de Madrid designacions que no recal-

guessin en les persones proposades pel partit.

El senyor Riancho intervingué dient que quan foren nomenats els gestors, dimití de la directiva juntament amb set correligionaris, per creure que era precis fer constar al Govern que els correligionaris designats no havien figurat en les llistes d'afiliats que havia sol·licitat el governador civil. Es donà el cas que cap dels proposats no fou nomenat per a la Comissió gestora. La protesta del partit radical fou tramesa al governador.

Com sia que la reunió es prolongava, es sol·licità permís del ministre de la Governació per a prorrogar-la, i el senyor Vaquero hi accedí.

La sessió s'acabà a dos quarts de quatre de la matinada per a continuar-la en moment oportú, per a seguir discutint les propostes pendents, gairebé totes sobre el punt discutit.

Com a conseqüència de la primera proposició discutida, ha dimitit la Junta municipal en ple.

Un atracament a Saragossa

SARAGOSSA, 4. — Anit passada al carrer de la Concepció, del barri de les Delícies, quan es retirava al seu domicili el comerciant de Saragossa, senyor Carlos Obradors, de 26 anys, li sortiren al pas dos individus armats de pistoles, que al crit de «¡Manos enlaires!» li robaren la cartera, que contenia 1.600 pessetes. Els pistolers es feren escàpolis.

Esclata una bomba que havien trobat casualment uns obrers

BILBAO, 5. — Ha esclatat una bomba dintre el túnel del servei de circumvalació que existeix entorn l'estació del Nord i la de Portugalete, prop del Pont d'Isabel II.

La trobada dels empleats del Ferrocarril de Portugalete, i com que creien que es tractava d'un tros de ferro, la llençaren, i en topar contra la via, esclatà.

No ha calgut lamentar desgràcies personals.

En una entrevista amb els senyors Mauri i del Río, el senyor Albornoz ha comentat les gestions per a la unió d'esquerreres

MADRID, 5. — El senyor Albornoz ha comentat a les gestions relacionades amb la unió d'esquerreres.

Parlant amb un periodista, ha dit l'ex-president del Tribunal de Garanties Constitucionals:

«Ha arribat al meu coneixement que circula una nota en la qual es diu que els senyors Maure

(D. Miguel), i Del Río, havien rebut una invitació meua per a assistir a una reunió, en la qual es cercaria el punt de coincidència entre els partits republicans d'esquerra, i que els esmentats ministres s'hi havien negat. Això no s'ajusta a la veritat. Les gestions que a mi se m'han encomanat no van encaminades a unir els republicans d'esquerra solament. Es tracta de cercar un programa d'acció comú entre tots els partits republicans. Aquesta i no altra és la realitat.

«Ha començat ja les seves gestions?»

«En el dia d'avui — ens diu — m'he entrevistat amb el senyor Miguel Maure i amb don Cirilo del Río, caps dels partits republicans conservador i republicà progressista.

«Quina impressió ha tret d'aquestes entrevistes?»

«No en puc dir res per un elemental deure de discreció i de cortesia. Ens hem de reunir encara els representants dels partits, i en aquesta reunió donaré compte del resultat dels meus treballs i gestions. Mentrestant, no em sembla recte ni prudent dir res.

«Continuareu les vostres gestions?»

«Naturalment. Penso posar-me en contacte amb altres prohoms republicans.

«Us entrevistareu amb l'ex-precorrecpte ni prudent dir res. Azaña?»

«Jo penso fer una gestió prop del Consell Nacional del partit d'Esquerra Republicana, per a tractar d'aconseguir els meus propòsits. Però si l'il·lustre ex-president del Consell ve a Madrid, m'entrevistaré amb ell, independentment de la gestió que hagi fet sobre el partit que dirigeix.

«Quan es celebrará aquesta reunió que heu alludit abans?»

«Encara he de realitzar determinades gestions abans aquesta reunió no es celebri. Però segurament es portarà a cap un dels dies de la setmana entrant.

Ha pres possessió del càrrec el nou director d'Ensenyament Primari

MADRID, 5. — A l'avant-despatx del ministre d'Instrucció Pública es celebrà la presa de possessió del nou director de primera ensenyament, senyor Rafael González Cobos.

El ministre tingué frases d'elogi per al sortint, senyor Lucas. Aquest agrà les paraules del ministre, i finalment el senyor Cobos tingué frases de reconeixement per al ministre i el senyor Lucas, per les paraules d'elogi que havien pronunciat.

El senyor Martínez Barrio continua fent declaracions als periodistes

MÁLAGA, 5. — Un periòdic local publica unes noves declaracions del senyor Martínez Barrio:

«¿S'opinió sobre el moment polític?»

«Continua desenvolupant-se el plan polític de Acció Popular, secundada i auxiliada per el partit radical. Primer, governos radicals con participació de les amigues del senyor Gil Robles; m'afana, a ser possible, Govern de Acció Popular, con la col·laboració més o menys directa del partit radical. Este plan descansarà sobre el supòsit de que la República no ha de estendre-se per la izquierda ni un mil·límetre més allà del senyor Lerroux.

«¿Què són les conseqüències?»

«A la vista saltan: otro fuerte movimiento de basculación, como si cada partido tuviera por único programa procurar y conseguir con sus torpezas, el triunfo de los adversarios. Las realidades de la política actual van gestando otra futura de muy distinto f.l.

«¿Qué concepto le merece el Parlamento actual?»

«El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

«El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

«Aquests discursos seran publicats quan la censura ho autoritzi.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

«Es un Parlamento irritable que se dedica a la funesta tarea de cavar su fosa. El tiempo y los sucesos le han restado seriedad y autoridad.

«De convocar nuevas elecciones ¿qué pasaría?»

«Aprobada la ley electoral si las elecciones se celebran pronto, una Cámara más de centro que la actual.

La fusión de los republicanos de buena fe, agrupados en un solo partido, reportaría beneficios a la República?

«De no llegar a la unión, fusión o Federación de los partidos republicanos la República agravará su crisis interna. Quienes hemos fracasado en el propósito tenemos ahora un sencillo deber que cumplir: esperar a que otras personas tomen la iniciativa y coloquemos modesta y lealmente a sus servicios, que es lo que haré yo.

«¿Cuál debe ser, a su juicio, la posición de los republicanos con relación al partido socialista?»

«Primero han de fijar su posición si vuelven a la vía constitucional mirando al ejercicio normal de los derechos legales la defensa de sus aspiraciones e incluso el triunfo total de sus postulados, será conveniente una inteligencia. P-ro el equívoco tendrá que desenterser. A mí me inspiran respeto todas las posiciones ideológicas, y aun concretándose a determinadas mntos, la atracción de ciertas tácticas.

«¿Qué obstáculos deben eliminar la República?»

«El caciquismo renaciente y la resistencia pasiva de aquellos funcionarios del Estado que se resisten ante el mandato de la Historia.

«¿Sus proyectos en política?»

«Preparar el granmo de Gobierno que devuelva a España la paz espiritual. Todo el porvenir de España descansa sobre la probabilidad de este propósito. Hacer paz, llevar a la paz, v constituir al one sea, lo demás se nos dará por añadidura.»

El día a Madrid

El senyor Lerroux, a la sortida de la Presidència, ha comunicat la dimissió del senyor Martínez de Velasco, qui ha estat fins ara ministre sense cartera.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Això implica, a més a més, la dimissió del càrrec semblant que ocupa en el Govern el senyor Pita Romero, actual ambaixador d'Espanya al Quirinal.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

La qüestió política, però, segueix en peu. Ara es tracta de veure quina contestació donarà el senyor Lerroux a les preguntes que deixà el senyor Gil Robles abans de marxar a l'estranger.

Alguns diaris de Madrid tenen ja al seu poder amplíssims extractes dels rtes discursos del President de la República en els darrers Consells de Ministres.

Aquests discursos seran publicats quan la censura ho autoritzi.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

nal en los tres años de su mandato.

Cumplido este deber, no existe razón que justifique el aplazamiento de la resolución adoptada, y hoy mismo he visitado al señor Lerroux para decirle que desde este momento me consideraba voluntariamente eliminado del Gobierno.

Me resistí cuanto pude para aceptar carteras en los gobiernos anteriores; si últimamente lo hice fue por considerar que en las circunstancias del Gobierno que se constituía, era un deber político imponerse el sacrificio de aceptar la, y colaborar en su obra. Pero desaparecidos ya por fortuna, los motivos que justificaron esta decisión, y restablecida la normalidad, no hay nada que aconseje mi permanencia en el Gobierno y por estas razones lo abandono para que nadie pueda suponer en mi otro deseo que el de prestar un servicio al país y no el de conservar una prebenda a las que jamás aspiré en mi vida política.

MI apartamiento de las responsabilidades del Poder no supone, me romplazero en proclamarme alejamiento a una obra de colaboración, en el Gobierno a quien la seguiré prestando al frente de mi partido es el Parlamento, y dentro de aquél con su presencia, el Sr. Cid, que de seaba asociarse a mi actitud, pero lo se convencido para que continúe en el Gobierno, a fin de que se preste a su dimisión a una clase de interpretaciones.

«Potser que el passat extremista no ha estat veritat, perquè no s'han comprés les raons històriques i polítiques que el provocaren.

«Creu que si Gil Robles no governa abans de finir el mes de febrer, la seva hora serà sobrepassada, si no per sempre, almenys per llarg temps.

«Preguntat si era monàrquic republicà, el senyor Primo de Rivera respongué:

«Potser no sóc ni una cosa ni altra. Crec que existeixen altres formes de règim me: en caràcter amb la nostra existència actual a les seves exigències.

«Avui a la nit, el senyor Primo de Rivera marxarà vers Espanya.—Fabra.

Estranger

Amb la intervenció del ministre del ram, s'ha donat per acabada la vaga marítima al Brasil

RIO DE JANEIRO, 5. — Gràcies a les gestions portades a cap pel ministre de Marina, s'ha donat per acabada la vaga de mariners.

Avui s'han reintegrat al treball tots els elements que intervingueren en la passada vaga.—Fabra.

La Comissió de Govern del Sarre ha fet saber al príncep de Lowenstein que cal que abandoni el país dintre les 48 hores

SARREBRUCK, 5. — El príncep Hubertus von Lowenstein, antic emigrant alemany, ha confirmat a un corresponent de l'Agència Reuters, que rebé de la Comissió de Govern del Sarre una ordre signada per Knox en la qual se li ordenava deixar el Sarre dintre d'un termini de 48 hores. La dita ordre era motivada per les activitats polítiques del príncep sense ésser elector.

El príncep protestà prop de Knox, subratllant que és ciutadà txecoslovac i corresponent d'un periòdic, i que la seva activitat política ha estat publicada al Sarre un diari en el qual es preconitzava el estatut quo.—Fabra.

El senyor Primo de Rivera ha dit que el sector polític que dirigeix no és feixista, sinó nacionalista

PARIS, 5. — El diputat senyor Josep Antonio Primo de Rivera ha fet unes declaracions a un redactor de l'Agència Havas.

3.ª edició

El diputat espanyol declarà que seria equivocat qualificar de feixista el moviment que ell dirigeix. Assegura que aquest moviment és altament nacionalista i, per tant, espanyol; pe, això refusà d'assistir al Congrés de Montreux.

Afegí que entre els elements aliats a les fileres del moviment es troben un gran nombre d'obres que pertanyeren a la C. N. T. i que corria en l'ingrés de molts socialistes desilusionats pel fracàs de la passada revolta. Subratlla que dos dels dirigents del moviment són antics socialistes.

Opina que el passat moviment extremista no ha estat veritat, perquè no s'han comprés les raons històriques i polítiques que el provocaren.

«Creu que si Gil Robles no governa abans de finir el mes de febrer, la seva hora serà sobrepassada, si no per sempre, almenys per llarg temps.

«Preguntat si era monàrquic republicà, el senyor Primo de Rivera respongué:

«Potser no sóc ni una cosa ni altra. Crec que existeixen altres formes de règim me: en caràcter amb la nostra existència actual a les seves exigències.

«Avui a la nit, el senyor Primo de Rivera marxarà vers Espanya.—Fabra.

ADMIREU AVUI LA MERAVELLOSA VEU DE IRENE DUNNE

